A°. 1908. N°. 33.

PUBLICATIE-BLAD.

Algemeene verordening

op den in- uit- en doorvoer en de accijnzen.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is nieuwe algemeene bepalingen omtrent den in–, uit- en doorvoer en de accijnzen vast te stellen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad en gelet op de tweede zinsnede van artikel 50 van het regeringsreglement dezer kolonie, vastgesteld onderstaande Algemeene Verordening op den in–, uit- en doorvoer en de accijnzen.

HOOFDSTUK I.

Algemeene Bepalingen.

Artikel 1.

Voor de toepassing dezer verordening en van alle andere wettelijke regelingen op den in–, uit- en doorvoer en de accijnzen, wordt verstaan onder :

„binnenland": het gebied der Kolonie Curaçao; „buitenland": al hetgeen daarbuiten is gelegen;

„rechten": zoowel invoerrechten als accijnzen;

„ambtenaren": elk ambtenaar der invoerrechten en accijnzen;

„eerstaanwezend ambtenaar": de ambtenaar, die ter plaatse de leiding van eenige verrichting heeft;

„eerste ambtenaar ter plaatse": de hoogste ambtenaar in rang, ter plaatse aanwezig;

„Inspecteur": de Inspecteur der belastingen en bij ontstentenis, op Curaçao diens door den Gouverneur aangewezen plaatsvervanger en op de overige eilanden de Ontvanger;

„Ontvanger": op Curaçao de als zoodanig door den Gouverneur aangewezen ambtenaar; op de andere eilanden de Gouvernementsontvanger aldaar;

„Verificateur": de verificateur der invoerrechten en accijnzen;

„Administratie": de Administratie der belastingen;

„Aangifte": de specifieke aangifte, bedoeld bij artikel 54;

„Schip": elk vaartuig, onder welke benaming ook bekend;

„Lichters": vaartuigen, waarin uit binnengekomen schepen goederen worden overgezet;

„Visitatie": het onderzoek der goederen;

„Verificatie": de grondige opneming van de samenstelling, hoedanigheid en hoeveelheid der goederen;

„Roeiïng": de bepaling van den inhoud van een lichaam uit de afmetingen of door waterijking;

„Peiling": de bepaling van den gedeeltelijken inhoud van een lichaam uit de afmetingen.

Artikel 2.

De bepalingen omtrent den in-, uit- en doorvoer zijn toepasselijk op alle goederen, die zich binnen het gebied der kolonie bevinden.

De invoerrechten en accijnzen zijn verschuldigd zoo menigmaal de goederen in de kolonie worden ingevoerd.

Artikel 3.

In de termijnen, bij deze verordening bepaald, worden Zondagen en wettelijk erkende feestdagen niet medegerekend.

Artikel 4.

De gewone diensttijd voor den dienst der invoerrechten en accijnzen is van 7 ure voormiddags tot 4 ure namiddags. De kantooruren worden geregeld door den Gouverneur.

Artikel 5.

De kosten van dienstverleening door de ambtenaren ter uitvoering van deze verordening of van andere wettelijke regelingen op den in-, uit- en doorvoer en de accijnzen :

a buiten den gewonen diensttijd ;
b. op Zondagen en wettelijk erkende feestdagen ;
c. op andere plaatsen dan in artikel 11 genoemd ;
d. bij verrichtingen op verzoek en ten gerieve van belanghebbenden ;
e. bij werkzaamheden in een entrepôt, of in een bergplaats onder genot van crediet voor accijnzen ;

komen ten laste van belanghebbenden en worden berekend naar een tarief, daarvoor door den Gouverneur bij besluit vast te stellen. De dienovereenkomstig betaalde gelden worden in de Koloniale kas gestort.

Artikel 6.

Onverminderd de bepalingen dezer verordening zijn op den in-, uit- en doorvoer van accijnsgoederen ook toepasselijk de bepalingen der bijzondere verordeningen op de accijnzen.

Artikel 7.

De Administratie zal zorg dragen, dat eene vertaling dezer verordening of van een uittreksel daaruit in de Spaansche, Engelsche, Duitsche, Fransche en zoodanige andere talen, als in het belang van den handel noodig zal worden bevonden, verkrijgbaar zij.

Artikel 8.

Voor zooveel noodig worden de modellen van akten van inklaring, vrachtlijsten, doorvoerlijsten en alle andere documenten en stukken, krachtens deze verordening op te maken, met inachtneming dezer verordening, vastgesteld door den Gouverneur.

Artikel 9.

Buiten de Kolonie gevestigde stoomvaartmaatschappijen zijn verplicht bij een onderteekende, gezegelde verklaring, te deponeeren ter Administratie van Financiën, domicilie op het eiland Curaçao te kiezen voor alles wat de uitvoering dezer verordening of van andere wettelijke regelingen omtrent den in-, uit- en doorvoer en de accijnzen betreft.

Bij gebreke daarvan worden zij geacht voor gemelde doeleinden domicilie te hebben gekozen ter Administratie van Financiën.

Artikel 10.

Alle lossing alsmede het vervoer en de verplaatsing van goederen ter voldoening aan deze of andere wettelijke regelingen op den in-, uit- en doorvoer en de accijnzen geschieden door de zorg van belanghebbenden of, bij gebreke van voldoening aan een vordering daartoe van de ambtenaren, van wege de Administratie op kosten der belanghebbenden.

HOOFDSTUK II.

Invoer.

ALGEMEENE BEPALING.

Artikel 11.

Behoudens vergunning door den Inspecteur op schriftelijke aanvrage voor elk bijzonder geval te verleenen onder zoodanige voorwaarden als hij wenschelijk zal achten, mogen in de Kolonie geene goederen worden ingevoerd, anders dan:

op Curaçao: in de haven;
op Bonaire: naar de reede van Kralendijk;
op Aruba: naar de Paardenbaai;
op St. Martin: naar Grootbaai vóór Philipsburg;
op St. Eustatius: naar de landingsplaats vóór Oranjestad;
op Saba: naar de Fortbaai of de Ladder.

De in het eerste lid bedoelde vergunning wordt niet verleend, wanneer zich onder de lading accijnsgoederen bevinden.

Eerste Afdeeling.

Inklaring.

Artikel 12.

Binnen zes uren na aankomst van een schip moet de schipper op Curaçao aan den daartoe aangewezen ambtenaar en op de overige eilanden ten kantore van den Ontvanger inklaren onder vertooning der scheepspapieren en der ladingspapieren voor alle goederen, die zich in het schip bevinden, onverschillig of die goederen al dan niet aan invoerrecht of accijns onderworpen zijn.

Schepen, die binnen zes uren vóór den sluitingstijd van het kantoor zijn aangekomen, kunnen, en schepen, buiten den kantoortijd aangekomen, moeten worden ingeklaard op den eerstvolgenden kantoordag vóór tien ure des voormiddags.

Indien de inklaring wordt verlangd buiten den kantoortijd of op Zondagen of wettelijk erkende feestdagen, wordt aan dat verlangen voldaan.

Artikel 13.

De Inspecteur is bevoegd de inklaring terstond na aankomst van een schip te vorderen.

Indien daaraan niet wordt voldaan, zal het schip worden bewaakt.

Artikel 14.

Van de inklaring wordt eene akte in duplo opgemaakt, te onderteekenen door den schipper en den ambtenaar tot inklaring, inhoudende den naam van den schipper; den naam, het domicilie, de tonnemaat, de plaatsen van inlading en de plaats van bestemming van het schip; de lijst van alle ingeladen goederen met vermelding van de soort volgens de algemeene handelsbenaming, het getal, de soort en de merken der colli en losse voorwerpen of wel, dat de goederen gestort zijn en alsdan derzelver hoeveelheid.

Voor schepen, in ballast aangekomen, vervangt de vermelding van die omstandigheid de opgave der goederen.

De inklaring kan ook geschieden door overgifte van een dubbel van de manifesten en de cognossementen, in welk geval in de akte, met beknopte omschrijving der aan een exem.

plaar daarvan te hechten stukken en vermelding van het aantal, daarnaar wordt verwezen.

Artikel 15.

De akte van inklaring wordt aangezuiverd door lossing der daarin vermelde goederen, overeenkomstig de bepalingen dezer verordening.

Artikel 16.

De goederen, die bij de inklaring worden opgegeven als onbekend of onder de algemeene benaming van koopmanschappen zullen worden gelood, verzegeld, of bewaakt tot bij de lossing op behoorlijke aangifte door de belanghebbenden, desnoods na bezichtiging, of tot den opslag onder beheer der Administratie op den voet van de zevende Afdeeling van dit Hoofdstuk.

De looden of zegels zullen niet op de fusten of emballagiën, maar op de luiken van het schip en op alle verdere toegangen tot de plaats, alwaar aan boord de goederen zich bevinden, zooveel noodig worden gesteld, indien de omstandigheden zulks in het belang van den handel ter beoordeeling der Administratie wenschelijk maken.

Artikel 17.

De schippers van de in de kolonie thuis behoorende visschersvaartuigen, van de vischvangst terugkeerende, zijn niet onderworpen aan inklaring, zoo zij niet anders dan visch en de zaken, tot uitoefening van hun bedrijf benoodigd, aan boord hebben, doch wel aan visitatie, waartoe zij van hunne aankomst terstond en vóór alle lossing aan de politie moeten kennis geven; onverminderd de verschuldigde invoerrechten en accijnzen van de surplus-provisie in verband met Artikel 127.

Artikel 18.

Behoudens het recht van visitatie zijn aan inklaring niet onderworpen:

1. In de Kolonie thuis behoorende yachten en pleiziervaartuigen, en zoodanige vreemde vaartuigen, die tot erkende yachtclubs behooren, behalve wanneer passagiers of koopmansgoederen worden vervoerd;

2. Sleepbooten, mits geene andere goederen aan boord hebbende dan de gewone scheepsprovisie;

3. Gouvernementsloodsvaartuigen;

4. Oorlogschepen, behalve wanneer koopmansgoederen worden vervoerd, welke niet tot gebruik van de officieren en verdere bemanning bestemd zijn.

Aan stoomschepen, die enkel binnenkomen om een mail af te geven of in te nemen en aan die, welke enkel binnenkomen om kolen in te laden, kan door den Gouverneur of een door hem aan te wijzen ambtenaar vrijstelling van inklaring worden verleend en zulks voor elk bijzonder geval en behoudens bewaking.

Artikel 19.

Indien goederen aan de kusten worden geborgen of opgevischt, afkomstig uit gestrande of verongelukte schepen of uit nood in zee geworpen, moeten degenen die zulks verrichten, of het toezicht er over hebben, daarvan zoo spoedig mogelijk kennisgeven aan de ambtenaren.

Geen goederen zullen als strandgoederen worden erkend, die, anders dan na aankomst en met medeweten der ambtenaren, verder landwaarts mochten zijn gebracht dan waar zij tegen verdere beschadiging van het water zijn bevrijd.

Wanneer goederen uit schepen, op de kusten gestrand of verongelukt, in vaartuigen overgenomen zijn, zullen de schippers dier vaartuigen, die aan dezelfde verplichtingen als inkomende zeeschippers onderworpen zijn, de goederen moeten brengen naar een der plaatsen in artikel 11 vermeld en van hunne aankomst terstond vóór alle lossing aan den Inspecteur kennis geven.

De aard en de hoeveelheid der goederen zal in elk geval zoodra mogelijk ten overstaan der ambtenaren worden onderzocht en van de bevinding door hen proces-verbaal worden opgemaakt.

Artikel 20.

De goederen, in het vorige artikel bedoeld, kunnen worden gesteld onder het medetoezicht der Administratie ten koste der rechthebbenden. Deze zijn bevoegd tot wederuitvoer, vrij van alle invoerrechten en accijnzen, binnen den door de Administratie te bepalen tijd en desgevorderd onder zekerheidstelling.

Indien de goederen niet binnen den bepaalden tijd zijn wederuitgevoerd of wanneer zij niet onder het medetoezicht der Administratie zijn gesteld, zullen zij voor het invoerrecht

en den accijns worden gelijkgesteld met ingevoerde goederen.
Indien zich onder de goederen zoodanige bevinden, waarvan de invoer is verboden, wordt daarmede gehandeld als bij de zevende Afdeeling van dit Hoofdstuk is bepaald.

Artikel 21.

Voor zoover blijkt, dat strandgoederen zijn geladen geweest in schepen, van een der plaatsen, in artikel 11 bedoeld, vertrokken, doch op de uitreis verongelukt en dat invoerrecht en accijns zijn betaald, zullen de goederen vrij zijn van invoerrecht en accijns en wat den accijns betreft, beschouwd worden als niet uitgevoerd te zijn geweest.

Voor doorgevoerde goederen, die niet weder worden uitgevoerd, zullen de invoerrechten en accijnzen verschuldigd zijn.

Artikel 22.

Schepen, naar elders bestemd, die binnenvallen uit nood of om orders, kunnen met derzelver lading weder vertrekken zonder betaling van invoerrecht of accijns, doch zal inmiddels plombeering, verzegeling of bewaking worden toegepast. Wanneer het geheel of een gedeelte der lading bestemd wordt tot lossing om niet weder te worden ingenomen, zullen de gewone bepalingen toepasselijk zijn.

Wanneer die schepen, uit een der plaatsen, in artikel 11 genoemd, vertrokken zijn, zullen de goederen voorzooverre blijkt, dat zij in bedoelde plaatsen in de schepen zijn geladen geweest en invoerrecht en accijns zijn betaald, vrij zijn van invoerrecht en accijns en zullen overigens de gewone bepalingen van toepassing zijn.

Artikel 23.

Omtrent de inklaring en verdere behandeling van reisbagage en passagiersgoed en den invoer van handelsmonsters en kleine pakken tijdschriften worden de noodige voorschriften vastgesteld door den Gouverneur.

TWEEDE AFDEELING.

Lossing.

Artikel 24.

De lossing kan slechts geschieden op werkdagen van voor-

middags 6 tot namiddags 6 ure; op andere dagen en uren slechts met vergunning van den Inspecteur.

De lossing moet geschieden op Curaçao in de haven, wordende de ligplaats der schepen nader aangewezen door den Havenmeester in overleg met den Inspecteur; op de overige eilanden aan den Gouvernementssteiger of bij het ontbreken van zoodanigen steiger aan de door den Gouverneur te bepalen landingsplaats.

In bijzondere gevallen kan de Inspecteur vergunnen om elders te lossen, in welk geval de lading gedurende de reis naar de bijzondere losplaats onder verzegeling of bewaking kan worden gesteld en de kosten van bewaking en toezicht door de ambtenaren ten laste van de belanghebbenden komen. Deze vergunning wordt niet verleend voor accijnsgoederen.

Artikel 25.

Met de lossing mag niet worden aangevangen dan in tegenwoordigheid of met medeweten der ambtenaren, belast met de visitatie.

De ambtenaren moeten aan boord der schepen toegelaten worden.

Artikel 26.

Indien de lossing van eenig schip niet is volbracht binnen twee maal 24 uren na de inklaring, zal bewaking toegepast worden.

Artikel 27.

Vóór alle lossing zal aangifte moeten geschieden en overigens gehandeld worden zooals bij de vijfde Afdeeling is voorgeschreven.

In het geval bedoeld bij artikel 16 zal de lossing dier goederen kunnen plaats hebben op een consent na een voorloopige aangifte, waarin de goederen zijn omschreven met al zoodanige bijzonderheden als den aangever bekend zijn.

Artikel 28.

Vóór alle lossing kan vergunning worden verzocht tot herstel van een abuis, dat bij de inklaring mocht zijn begaan.

De Inspecteur zal bij wege van aanteekening op de akte van inklaring herstel toestaan, wanneer het abuis naar zijn oordeel niet aan frauduleuze oogmerken is toe te schrijven.

Artikel 29.

Geen schipper zal, buiten onvermijdelijke noodzakelijkheid in het geval van storm of andere onvoorziene omstandigheden, zijne lading geheel of gedeeltelijk mogen overzetten in lichterschepen zonder consent van den eersten ambtenaar ter plaatse.

De lichterschepen en hunne lossing zijn aan gelijk toezicht onderworpen, als de schepen, waaruit gelicht wordt.

Artikel 30.

Wanneer iemand verlangt goederen van boord van een oorlogschip aan den wal te brengen, is hij verplicht daarvan vooraf aangifte te doen overeenkomstig de vijfde Afdeeling van dit Hoofdstuk met gelijktijdige betaling van de wegens die goederen verschuldigde invoerrechten en accijnzen.

Eerst na de betaling wordt tot de lossing overgegaan; deze mag niet geschieden zonder voorkennis van de ambtenaren, aan wie de quitantiën van betaalde belasting moeten worden vertoond.

Overigens zijn de bepalingen van de vijfde, zesde en zevende Afdeeling van dit Hoofdstuk toepasselijk.

DERDE AFDEELING.

Inklaring met vrachtlijsten.

Artikel 31.

In plaats van de inklaring, op de wijze bij artikel 14 bepaald, kunnen de schippers bij de inklaring een of meer door hen onderteekende vrachtlijsten inleveren voor alle goederen, die zich in het schip bevinden.

In dit geval wordt in de akte van inklaring, met vermelding van het aantal, naar de daaraan te hechten vrachtlijsten verwezen, en gelden overigens de bepalingen van deze en de volgende Afdeeling.

Artikel 32.

De vrachtlijsten moeten voor elke partij goederen vermelden:

a. het volgnummer;

b. de soort der goederen volgens de algemeene handelsbenaming;

c. de soort, het getal, de merken en de nummers der colli of losse voorwerpen, of wel dat de goederen gestort zijn;

d. het brutogewicht of de kubieke maat; de laatste echter alleen voor goederen, die in den handel naar dien maatstaf worden verkocht, of waarvoor de ladingspapieren geen anderen maatstaf vermelden.

Geschillen over de vraag, of goederen al of niet gestort zijn, worden beslist door den Inspecteur.

Verschillende merken kunnen alleen dan in ééne partij bijeen worden vermeld, wanneer de colli van dezelfde soort zijn en goederen van één soort inhouden.

Voor colli, die verschillende soorten van goederen inhouden, behoeft alleen de soort te worden genoemd, die het grootste gedeelte van den inhoud uitmaakt, mits daarbij worde vermeld: *en andere goederen.* Goederen, aan accijns onderworpen, worden echter altijd met name genoemd.

Artikel 33.

De goederen mogen in de vrachtlijsten niet als onbekend of onder de algemeene benaming van koopmanschappen worden aangegeven, tenzij de schippers de soort daarvan niet kennen en de ladingspapieren geen aanwijzing daaromtrent bevatten.

De ladingspapieren moeten ten bewijze daarvan aan de ambtenaren worden vertoond zoo dikwijls zij zulks verlangen.

Artikel 34.

Wanneer de goederen, waarvan de soort in de vrachtlijsten vermeld is, in den handel gewoonlijk per stuk of bij de maat verkocht worden, kan in het eerste geval het getal stuks en in het tweede geval de hoeveelheid volgens de gebruikelijke maat worden opgegeven.

Ook behoeft het gewicht of de kubieke maat niet te worden opgegeven van colli, die volgens benaming, herkomst en handelsgebruik ten naastenbij denzelfden inhoud hebben.

De hoeveelheid der goederen kan ook in vreemd gewicht of vreemde maat worden uitgedrukt.

Zijn de schippers niet in staat, om de hoeveelheid der goederen volgens artikel 32 letter *d.* of dit artikel op te geven, dan vermelden zij dit in de vrachtlijsten. Het tweede lid van het vorige artikel is ten deze van toepassing.

Artikel 35.

De vrachtlijsten worden naar verkiezing van de schippers

in de Nederlandsche, Spaansche, Engelsche, Italiaansche, Duitsche of Fransche taal, doch steeds in het Nederlandsche letterschrift ingevuld.

Artikel 36.

De vrachtlijsten worden in duplo ingeleverd en gehecht aan de akte van inklaring.

Artikel 37.

De Inspecteur kan bij wege van aanteekening op de akte van inklaring vergunning geven tot herstel van abuizen in de vrachtlijsten, mits de aanvrage daartoe geschiede binnen 24 uren na de aankomst der goederen ter losplaats en de fout naar de overtuiging des Inspecteurs niet aan frauduleuze oogmerken is toe te schrijven.

De vergunning wordt niet verleend, wanneer de lossing reeds is aangevangen, tenzij in geval van tijdelijken opslag volgens de volgende Afdeeling gedurende of terstond na de lossing het abuis is medegedeeld aan de ambtenaren belast met de visitatie.

Artikel 38.

De akte van inklaring wordt aangezuiverd door lossing volgens de bepalingen der volgende Afdeeling van dit, of de Tweede Afdeeling van het vierde Hoofdstuk.

Artikel 39.

Wanneer bij de lossing voor goederen in colli verschillen in meer of minder, meer dan een tiende bedragende, worden bevonden op het bruto gewicht of de kubieke maat, in de vrachtlijsten vermeld, of wel op de hoeveelheid volgens artikel 34 eerste lid, in die lijsten opgegeven, worden de schippers geacht deze verordening te hebben overtreden, onverminderd de aansprakelijkheid van hen, die aangifte doen, overeenkomstig de vijfde Afdeeling van dit Hoofdstuk.

Artikel 40.

Bij inklaring volgens deze Afdeeling kan de Inspecteur in spoedeischende gevallen voor de aanzuivering der akte van inklaring een bewijs afgeven, dat den vertrekpas vervangt, nadat zekerheid is gesteld voor de rechten en accijnzen en de

kosten, die wegens het niet-aanzuiveren der akte van inklaring verschuldigd kunnen worden.

Een dergelijk bewijs kan onder dezelfde voorwaarden steeds worden verleend, ten behoeve van stoombootdiensten, in welker vaarplan een eiland der Kolonie is opgenomen.

Artikel 41.

Voor stoomschepen in geregelden dienst van stoomvaartondernemingen, in welker vaarplan een eiland der Kolonie is opgenomen, die binnenkomen enkel om goederen bij te laden of passagiers te ontschepen of op te nemen en daarna weder zee te kiezen, behoeven de vrachtlijsten alleen te vermelden de soort en het getal der colli of der losse voorwerpen en de soort en de hoeveelheid der gestorte goederen.

Deze stoomschepen worden tot hunne uitklaring door ambtenaren bewaakt.

Wanneer wegens averij, verandering van bestemming of andere dergelijke redenen de lading geheel of gedeeltelijk moet worden gelost, kan de Inspecteur, onder de noodige voorzieningen op kosten des schippers, vergunning daartoe verleenen, mits voor de goederen, die niet met hetzelfde schip worden uitgevoerd, alsnog eene nadere akte van inklaring worde ingeleverd, met bijvoeging van vrachtlijsten, overeenkomstig artikel 31.

De inlevering van zoodanige vrachtlijsten voor de geheele lading is verplicht, wanneer deze schepen om andere dan de bedoelde redenen last breken of langer dan acht dagen verblijven en zijn alsdan de gewone regelen omtrent den invoer toepasselijk.

De Inspecteur kan bij uitzondering toestaan, dat voor enkele colli de akte van inklaring wordt aangezuiverd door lossing overeenkomstig de bepalingen dezer verordening.

Artikel 42.

Het bepaalde bij het vorige artikel is ook toepasselijk op schepen, die uit nood binnenvallen of om orders.

Artikel 43.

Wanneer in een vrachtlijst goederen niet juist zijn omschreven, kan de Inspecteur machtiging verleenen, dat tot aanzuivering van de betrokken akte van inklaring of vrachtlijst, documenten worden afgegeven of aangenomen, waarin de juiste omschrijving der goederen voorkomt, behoudens be-

keuring wegens het niet overeenstemmen der goederen met de vrachtlijst tegen dengene, die voor deze overeenstemming aansprakelijk is.

Verschillen tusschen de goederen en de vrachtlijsten, welke blijkbaar enkel het gevolg eener schrijffout zijn, kunnen op verzoek van den belanghebbende bij de goederen, zonder bekeuring, door den Inspecteur bij wege van aanteekening worden hersteld.

VIERDE AFDEELING.

Lossing en tijdelijke opslag.

Artikel 44.

De goederen, volgens de bepalingen der vorige Afdeeling ingeklaard, kunnen zonder voorafgaande nadere aangifte door de schippers worden gelost en tijdelijk opgeslagen met inachtneming der volgende bepalingen.

Artikel 45.

De tijdelijke opslag geschiedt in lokalen of op afgesloten terreinen van een Gouvernementsentrepôt.

Gelijke opslag kan geschieden in een particulier locaal of op een voor afsluiting vatbaar particulier terrein, welke door de Administratie moeten worden goedgekeurd, onder wederzijdsche sluiting vanwege de Administratie en den belanghebbende. Tot deze lokalen en terreinen hebben de ambtenaren ten allen tijde toegang.

Indien zoodanig lokaal of terrein niet voor behoorlijke afsluiting vatbaar is, kan niettemin de opslag aldaar met vergunning van den Inspecteur worden toegelaten onder gedurige bewaking.

Tot den tijdelijken opslag kunnen ook worden toegelaten lichters, die volgens de voorschriften der Administratie kunnen worden gesloten en verzegeld en open lichters onder bewaking der ambtenaren; de eersten worden gelijkgesteld met de lokalen in het tweede, de anderen met die in het derde lid genoemd.

Wanneer de gelegenheid ontbreekt tot opslag volgens de vorige leden van dit Artikel, kan de Inspecteur toestaan, dat de goederen op den wal worden opgeslagen onder bewaking der ambtenaren; deze vergunning wordt slechts verleend

voor den daarin te vermelden tijd, die niet langer mag worden gesteld dan onvermijdelijk is en worden de goederen zoo spoedig mogelijk met de vrachtlijsten vergeleken.

Goederen, waarvan de soort en hoeveelheid niet vooraf in de vrachtlijsten is vermeld, komen voor opslag in een particulier lokaal of op een particulier terrein, die niet voor behoorlijke afsluiting vatbaar zijn, of voor opslag op den wal, niet in aanmerking.

Goederen van licht-ontvlambaren aard zullen, zoo de Administratie het noodig acht, door belanghebbenden en anders op hun kosten door de Administratie worden vervoerd naar de daarvoor aangewezen bijzondere bergplaatsen, welke voor den tijdelijken opslag worden gelijkgesteld met de lokalen in het eerste of tweede lid van dit artikel bedoeld.

Artikel 46.

De tijdelijke opslag volgens het voorgaande artikel duurt in het geval van:

a. het eerste lid hoogstens dertig dagen;
b. het tweede lid hoogstens vijf dagen;
c. het derde lid hoogstens twee dagen.

Deze termijnen kunnen in bijzondere gevallen door den Inspecteur worden verlengd.

Zijn de vrachtlijsten, waarmede de opslag is geschied, niet binnen die termijnen aangezuiverd, dan worden de goederen, opgeslagen volgens het tweede en derde lid van het vorige artikel, na de sub *b.* of *c.* genoemde termijnen, overgebracht naar het Gouvernementsentrepôt voor hoogstens dertig dagen en daarna, evenals de in Gouvernementsentrepôt opgeslagen goederen na den sub *a.* genoemden termijn, behandeld overeenkomstig artikel 96.

Artikel 47.

De schippers zorgen, dat geen goederen worden vervoerd op andere wijze dan bij artikel 48 is toegelaten. Wanneer een maatschappij of een ander persoon dan de schipper zich in het geval van tijdelijken opslag belast met het beheer van de goederen, vermeld in de vrachtlijsten, stelt die persoon of maatschappij vóór de lossing op een exemplaar der akte van inklaring eene onderteekende verklaring, waarin zij of hij de aansprakelijkheid voor de aanzuivering der vrachtlijsten overneemt.

Bij verschillen, als bij artikel 39 bedoeld, tusschen de voorhanden goederen en die welke volgens de vrachtlijsten aan-

wezig moeten zijn, worden de schippers of andere aansprakelijke personen geacht deze verordening te hebben overtreden, onverminderd dezelfde aansprakelijkheid als bij het slot van artikel 39 bedoeld.

Artikel 48.

De vrachtlijsten worden aangezuiverd:

a. door het wegvoeren der goederen met documenten, verkregen na aangifte volgens de bepalingen der vijfde Afdeeling;

b. door het uitvoeren der goederen overeenkomstig de bepalingen der tweede Afdeeling van het vierde Hoofdstuk;

c. door de overbrenging der goederen in het laatste lid van artikel 46 bedoeld;

d. op de wijze bij artikel 49 bedoeld.

Het wegvoeren der goederen mag slechts geschieden met voorkennis der ambtenaren belast met de visitatie.

De ambtenaren stellen op de vrachtlijsten aanteekening van de documenten, waarmede het wegvoeren plaats heeft.

Artikel 49.

De vrachtlijsten voor goederen, tijdelijk opgeslagen volgens artikel 45 eerste lid, kunnen ook worden aangezuiverd door de schriftelijke verklaring van den belanghebbende, dat hij de goederen in entrepôt wil opslaan.

Met de inlevering dezer verklaring voor *gezien* geteekend door de ambtenaren met de visitatie belast, eindigt de tijdelijke opslag der goederen en worden deze zonder nadere aangifte gelijkgesteld met goederen, die in entrepôt zijn opgeslagen.

De in de accijnsverordeningen bepaalde minima voor opslag, in- en uitslag uit entrepôt gelden hier niet.

Goederen, waarvan de soort of hoeveelheid niet in de vrachtlijsten is vermeld, komen voor de toepassing van dit artikel niet in aanmerking, tenzij de vrachtlijst vooraf met die vermelding wordt aangevuld.

Artikel 50.

Onverminderd de straf wegens verschillen tusschen de opgeslagen goederen en de vrachtlijsten wordt bij dergelijke strafbare verschillen het volgende in acht genomen.

Wegens de goederen, minder bevonden dan in de vrachtlijsten vermeld, zijn de invoerders of de andere personen of

maatschappijen, die zich met het beheer der goederen belast hebben, gehouden tot voldoening van het bedrag der volgens artikel 187 door hen gestelde zekerheid. Het alzoo verschuldigde voor een gedeelte eener partij wordt berekend in verhouding tot het bedrag der zekerheid voor de geheele partij. Verschillen op het bruto gewicht of de kubieke maat van colli blijven hier buiten aanmerking.

De meer bevonden colli, losse voorwerpen of gestorte goederen worden, na zekerheidstelling op den voet van artikel 187 door den Inspecteur op de vrachtlijsten ingeschreven en verder op dezelfde wijze als de overige goederen behandeld.

Bij weigering der zekerheidstelling worden de meer bevonden goederen behandeld overeenkomstig artikel 96.

Artikel 51.

De goederen op den voet van deze afdeeling tijdelijk opgeslagen, mogen niet ontpakt of verpakt worden dan voor zooverre dit noodig is voor de visitatie of verificatie.

De Inspecteur kan hierop uitzondering toelaten, wanneer dit wegens beschadiging of andere redenen noodig is.

Artikel 52.

De ambtenaren zijn bevoegd om met machtiging van den Inspecteur de goederen, volgens deze Afdeeling tijdelijk opgeslagen, op te nemen en desvereischt te visiteeren.

De schippers, of degenen, die zich met het beheer der goederen hebben belast, zijn verplicht om bij deze opneming de goederen of de colli op aanvraag der ambtenaren aan te wijzen.

Zij zijn voorts gehouden om bij het verrichten van die opnemingen het vereischte werkvolk te verschaffen, teneinde de colli zoo noodig te verplaatsen. Blijven zij in gebreke om hieraan te voldoen, dan wordt daarin door de Administratie ten hunnen koste voorzien.

VIJFDE AFDEELING.

Aangifte.

Eerste Onderafdeeling.

Algemeene Bepalingen.

Artikel 53.

De aangifte ten kantore moet, desnoods na bezichtiging,

worden gedaan bij schriftelijke opgave, onderteekend door den beheerder der goederen, als zoodanig in staat dezelve ter visitatie aan te bieden, hetzij koopman, geconsigneerde, schipper, of bij de Administratie toegelaten konvooiloopers, expediteurs of cargadoors, mits vermeldende den naam van dengene, voor wien de aangifte geschiedt, of door bijzondere gemachtigden.

Voor accijnsgoederen en voor goederen, vrij van invoerrecht en accijns, moeten afzonderlijke aangiften geschieden.

In ééne aangifte kunnen slechts worden begrepen goederen, die met dezelfde akte van inklaring zijn ingevoerd.

Indien eene aangifte wordt gedaan door een bijzonderen gemachtigde, kan overlegging van een schriftelijke volmacht gevorderd worden. In elk geval is de lasthebber met den lastgever hoofdelijk aansprakelijk.

Artikel 54.

De aangifte, in de Nederlandsche taal te stellen, moet inhouden:

1. den naam van het schip, waarmede de goederen zijn vervoerd en van den schipper;
2. de plaats of het land, vanwaar de goederen zijn aangebracht;
3. een juiste specificatie der goederen onder hunne ware en bijzondere benaming; in geen geval mogen goederen tot verschillende rubrieken van het tarief of van de bij artikel 56 bedoelde prijscouranten behoorende, of onder afzonderlijke volgnummers van eene akte van inklaring, vracht- of doorvoerlijst voorkomende, bijeen worden gevoegd;
4. het getal en de merken der stuks balen, pakken, vaten, manden, kisten enz. met onderscheiding der halve, kwarten of andere gedeelten;
5. de hoeveelheid, het gewicht of de maat der goederen, volgens het metrieke stelsel, voor elke soort met bijzondere benaming afzonderlijk; de vreemde maat of gewicht kan tevens worden uitgedrukt;
6. de waarde der goederen, voor iedere soort afzonderlijk, berekend volgens de officieele prijscourant in artikel 56 bedoeld, of, daarop niet voorkomende, volgens de bepalingen van artikel 59.

Voor kramerij, glas- en aardewerk en andere dergelijke artikelen, ter beoordeeling van den Inspecteur, beneden f 200 waarde, behoeft geene afzonderlijke waarde voor de verschillende onderdeelen te worden opgegeven.

Voor opslag van goederen in entrepôt, of, voor zoover accijnsgoederen betreft, inslag op crediet, zal daarvan uitdrukkelijk in de aangifte moeten worden melding gemaakt.

De Administrateur van Financiën kan voorschriften geven omtrent de inrichting van het billet van aangifte.

De Inspecteur kan overlegging van facturen en andere bewijsstukken vorderen.

Artikel 55.

Omtrent de inkomende accijnsvrije goederen kan de aangever desverkiezende volstaan met zich ten opzichte van de maat, het gewicht of het aantal stuks te gedragen aan de door de ambtenaren ten zijnen koste op te maken hoeveelheid, voor hetwelk een consent tot lossing zal worden afgegeven, op de achterzijde waarvan de bevonden hoeveelheid zal worden uitgedrukt, waarnaar vervolgens de betaling der invoerrechten zal geschieden.

Bij het voorhanden zijn van een groot aantal vaten, kisten of balen van een zelfde soort van goederen, uiterlijk genoegzaam van dezelfde zwaarte of grootte, kan worden toegestaan dat de opneming geschiede bij overslag naar de bevonden maat of gewicht van vijf tot tien stuks per honderd, behoorlijk gevuld en door de ambtenaren aan te wijzen.

Gestorte goederen bij het gewicht belast, kunnen worden opgenomen volgens de maat bij overslag der zwaarte van een zeker getal maten.

In geval van grondige verificatie geschiedt daarnaar de berekening der rechten.

Van accijnsgoederen moet altijd grondige verificatie plaats hebben.

Artikel 56.

Met betrekking tot goederen, naar de waarde belast, waarvan slechts een beperkt aantal soorten bestaan of plegen ingevoerd te worden en die uit hoofde van veelvuldigen invoer en weinige afwisseling in de waarde daarvoor in aanmerking komen, zal door den Gouverneur voor elk eiland, na advies van een jaarlijks te benoemen commissie, op Curaçao van vijf en op de overige eilanden van drie leden, waaronder op Curaçao de Inspecteur en op de overige eilanden de Ontvanger als lid en voorzitter, vóór den 1 November een prijscourant worden vastgesteld, die voor het volgende jaar tot grondslag zal strekken voor de berekening der invoerrechten van de daarin opgenomen goederensoorten.

De prijscouranten worden, met inachtneming van artikel 59, vastgesteld naar den loopenden prijs, gemiddeld over het loopende jaar.

Nevens de vijf of drie leden der commissie van advies, worden één of meer plaatsvervangende leden benoemd.

De commissies brengen haar advies uit met meerderheid van stemmen in voltallige vergadering.

Indien een commissie niet tijdig haar advies heeft uitgebracht, geschiedt de vaststelling der prijscourant na advies van den Inspecteur.

Artikel 57.

In het geval van beschadiging der goederen op de reis kan, voordat de aangever de goederen tot zich genomen heeft, eene nieuwe aangifte naar de waarde in beschadigden toestand worden toegelaten.

Artikel 58.

Het is den aangever van *accijnsvrije* goederen geoorloofd zijne aangifte te veranderen, zoolang op het verkregen document de visitatie door de ambtenaren nog niet is aangevangen en nog geene aanhouding of bekeuring is geschied.

Tweede Onderafdeeling.

Waarde.

Artikel 59.

De waarde der goederen wordt gesteld op de som, die gerekend wordt op den dag der aangifte voor levering ter plaatse van invoer te kunnen worden bedongen door de eerste hand in het buitenland, verminderd met het invoerrecht volgens deze verordening en de kosten van emballage, transport, assurantie en commissie.

Voor goederen, waarop het vorenstaande niet kan worden toegepast, daaronder begrepen die, welke door aard, bestemming of opschriften voor anderen dan voor wien zij bestemd zijn, eene mindere waarde hebben, wordt de waarde gesteld op den prijs bij aanschaffing uit de eerste hand ter plaatse van herkomst.

Voor afgescheiden gedeelten van een geheel — geene zelfstandige handelsartikelen zijnde — wordt de waarde bepaald

in verhouding tot den prijs van het geheel, waartoe ze gerekend worden te behooren.

Artikel 60.

Wanneer bij visitatie van goederen, onderworpen aan invoerrecht naar de waarde, de ambtenaren oordeelen, dat de aangegeven waarde van de geheele partij of van een of meer gedeelten, waarvoor in de aangifte een afzonderlijk bedrag is vermeld, te laag is, deelen zij dit, desverlangd schriftelijk, mede aan den aangever, of, zoo deze niet tegenwoordig is, aan den persoon, die de goederen ter visitatie aanbiedt.

De ambtenaren kunnen voor die goederen eene hoogere waarde vaststellen, welke waarde zij ter kennis van den aangever brengen door te zijner beschikking eene verklaring neder te leggen ten kantore waar de aangifte is gedaan.

Die nederlegging geschiedt niet vroeger dan 24 en niet later dan 48 uren na de vermelde mededeeling, den Zondag alleen niet medegerekend.

De Inspecteur kan op schriftelijk verzoek van den aangever die termijnen met ten hoogste acht etmalen verlengen of wel eerstbedoelden termijn verkorten.

Zoolang de verklaring niet is nedergelegd, kan de aangever de aangegeven waarde tot een door den Inspecteur voldoend geacht bedrag verhoogen. Het aanbod van verhooging moet schriftelijk en in dubbel geschieden; een der exemplaren wordt den aangever teruggegeven, nadat de beslissing daarop is aangeteekend.

Blijkt den ambtenaren vóór de nederlegging der verklaring, dat de waarde niet te laag is aangegeven, dan kan de Inspecteur machtiging verleenen om de goederen onverwijld ter beschikking van den aangever te stellen.

Artikel 61.

Op verzoek van den aangever kan de Inspecteur de waarde der goederen vaststellen op een lager bedrag dan door de visiteerende ambtenaren daaraan is toegekend.

Artikel 62.

De aangever, die geen genoegen neemt, met de waardebepaling door de visiteerende ambtenaren of door den Inspecteur, kan de beslissing inroepen van de commissie van beoordeeling (verder genaamd: de commissie).

De commissie kan de waarde vaststellen op een andere som dan de door de ambtenaren of door den Inspecteur bepaalde.

Artikel 63.

Ingeval de aangegeven waarde, overeenkomstig artikel 60, voorlaatste lid, is verhoogd, is boven het invoerrecht over de som, waarop het aangegeven bedrag is gebracht, door den aangever eene verhooging te betalen ten beloope van vijfmaal het invoerrecht, berekend over het verschil tusschen de evengemelde som en de aanvankelijk aangegeven waarde.

Artikel 64.

Boven het invoerrecht over de waarde door de visiteerende ambtenaren, den Inspecteur of de commissie vastgesteld, is door den aangever eene verhooging schuldig ten beloope van tienmaal het invoerrecht, berekend over het verschil tusschen die waarde en de aangegevene; doch slechts ten beloope van vijfmaal dit invoerrecht, wanneer de vastgestelde waarde niet hooger is dan die welke volgens artikel 60, voorlaatste, lid is aangeboden.

Artikel 65.

Na de mededeeling bedoeld in artikel 60, eerste lid, worden de goederen door de ambtenaren gesteld onder bewaring der Administratie en ambtelijk geïnventariseerd.

De aangever of iemand van zijnentwege kan daarbij tegenwoordig zijn.

De Inspecteur kan, wanneer de omstandigheden dit wenschelijk maken, voorschrijven, dat de inventarisatie niet of slechts gedeeltelijk zal plaats hebben.

Hij kan mede voorschrijven, dat de aangever de goederen voor de inventarisatie moet doen ontpakken. Bij weigering om hieraan te voldoen geschiedt de ontpakking op kosten en risico van den aangever.

Artikel 66.

Blijkt bij de inventarisatie, dat de soort der goederen onjuist is aangegeven, dan blijven de voorschriften van deze onderafdeeling verder buiten toepassing en wordt artikel 241 opgevolgd.

Blijkt vóór of na de nederlegging der verklaring, bedoeld bij artikel 60, dat de hoeveelheid der goederen ten deele is

verzwegen, dan blijft artikel 242 buiten toepassing, doch is, — onverminderd de bijbetaling ingevolge artikel 64 — ter zake van de verzwijging een bedrag verschuldigd van tweemaal het invoerrecht, berekend over het verschil tusschen de definitief vastgestelde waarde van de bevonden hoeveelheid en de aangegeven waarde.

Bevinding van meer of minder, heeft, ingeval de ambtenaren de verklaring bedoeld bij artikel 60 hebben nedergelegd, een nieuwe bepaling der waarde tengevolge. Deze waardebepaling wordt door eene verklaring als bij artikel 60 bedoeld ter kennis van den aangever gebracht. De daar voorgeschreven termijn is ten deze echter niet toepasselijk. Van de nederlegging wordt door de ambtenaren aan den aangever kennis gegeven.

Artikel 67.

De goederen kunnen desverlangd dadelijk aan den aangever worden afgegeven tegen zekerheidstelling ten genoegen van den Inspecteur voor hetgeen later blijken zal verschuldigd te zijn wegens invoerrecht, verhooging en kosten, mits:

a. tusschen de ambtenaren en den aangever geen verschil besta over de hoeveelheid der goederen;

b. naar het gevoelen van den Inspecteur de waarde kunnen worden beoordeeld naar aan te houden stalen of monsters of naar beschrijvingen of afbeeldingen, alle door de ambtenaren en den aangever te waarmerken.

De Inspecteur kan voorts toestaan, dat, in plaats van stalen of monsters van al de goederen een of meer gewaarmerkte voorwerpen als typen worden aangehouden, mits schriftelijk door de ambtenaren en den aangever worde overeengekomen omtrent de verhouding, welke tusschen de waarde der als typen aangehouden voorwerpen en die der overige bestaat.

Zijn op dezen voet stalen, monsters of typen genomen of wel beschrijvingen of afbeeldingen vastgesteld, dan bepaalt de commissie de waarde der goederen naar die voorwerpen, beschrijvingen of afbeeldingen, met inachtneming van de verhouding, bedoeld bij het vorige lid.

Het aanhouden van monsters, stalen of typen, of het vaststellen van beschrijvingen of afbeeldingen kan, met toestemming van den Inspecteur vervangen worden door de schriftelijke belofte van den aangever om de goederen op de eerste aanvrage te zullen vertoonen aan de commissie of de leden daarvan, zoowel als aan door de commissie aan te wijzen deskundigen.

Verzuim van vertoon op eerste aanvrage heeft tengevolge,

dat het bezwaar van den aangever wordt afgewezen, en dat de waarde, volgens artikel 60 of 61, door de ambtenaren of door den Inspecteur bepaald, wordt gehandhaafd. Hetzelfde geldt, indien bij toepassing van het vorige lid naar het oordeel van de commissie de identiteit der goederen niet vaststaat.

Artikel 68.

Door betaling van het suppletoir invoerrecht met de verhooging vervalt alle recht van den aangever om tegen de bepaling der waarde op te komen.

Artikel 69.

Zoodra de waarde onherroepelijk vaststaat en het volgens deze verordening verschuldigde is voldaan, zijn de goederen, die onder de Administratie berusten, ter beschikking van den aangever.

Is door den aangever over de goederen niet beschikt binnen een maand nadat hij daarover kon beschikken, dan worden zij beschouwd als aan de Administratie afgestaan en behandeld op den voet van de zevende Afdeeling van dit Hoofdstuk.

Artikel 70.

De beslissing van den Inspecteur, bedoeld bij artikel 61, wordt ingeroepen door indiening van een bezwaarschrift ten kantore, waar de aangifte is geschied, uiterlijk op den derden werkdag na dien, waarop de verklaring bedoeld bij artikel 60 is nedergelegd.

Artikel 71.

De beslissing van de commissie wordt ingeroepen door indiening van een bezwaarschrift ten kantore als in het vorig artikel gemeld, uiterlijk op den achtsten werkdag na dien, waarop de verklaring, bedoeld bij artikel 60 is nedergelegd, of waarop in het geval van artikel 61 de beslissing van den Inspecteur aan den aangever is verzonden.

Artikel 72.

Overschrijding van de termijnen of verwaarloozing van de

voorschriften omtrent de indiening van het bezwaarschrift heeft nietigheid van de indiening tengevolge.

Zoolang nog gelegenheid bestaat om tegen eene beslissing op te komen, treedt deze niet in werking.

Alle kennisgevingen of mededeelingen, bij deze Onderafdeeling voorgeschreven, geschieden, voor zoover niet anders bepaald, bij kosteloos aangeteekenden brief vrij van port, of tegen gedagteekend ontvangbewijs.

Als dagteekening van de kennisgeving of mededeeling geldt die van de aanteekening of van het ontvangbewijs.

Artikel 73.

Op elk eiland is een commissie van beoordeeling, op Curaçao bestaande uit vijf, op de overige eilanden uit drie leden, waaronder op Curaçao de Inspecteur, op de overige eilanden de ontvanger als voorzitter; de overige leden, evenals een of meer plaatsvervangende leden, worden door den Gouverneur benoemd.

Om de twee jaren treedt een deel der benoemde leden af volgens de door den Gouverneur vast te stellen voorschriften.

De aftredenden zijn opnieuw benoembaar.

De benoemde leden kunnen door den Gouverneur worden ontslagen.

De commissie beslist in voltallige vergadering, bij meerderheid van stemmen.

De beslissing moet met redenen omkleed zijn.

Indien er bij de bepaling der waarde geen meerderheid is, worden de door de verschillende leden opgegeven cijfers tezamen geteld en het totaal, gedeeld door respectievelijk vijf of drie, als de waarde der goederen aangenomen.

Artikel 74.

De voorzitter van de commissie noodigt den aangever, die hare beslissing inroept, schriftelijk uit om binnen een bepaalden termijn stukken over te leggen, waarvan de kennisneming bevorderlijk kan zijn aan eene juiste beoordeeling van de waarde der goederen. Na afloop van dien termijn worden geen stukken meer aangenomen.

De voorzitter der commissie waarmerkt de overgelegde stukken. In de uitspraak worden zij vermeld of wordt vermeld, dat de aangever geene stukken heeft overgelegd.

De commissie stelt den aangever in de gelegenheid zijn

bezwaar in persoon of bij gemachtigde nader toe te lichten.
De commissie kan zich door deskundigen doen voorlichten.

Artikel 75.

Is de door de commissie bepaalde waarde niet of niet meer dan één percent hooger dan de aangegevene, dan kan de commissie aan den aangever op daartoe gedaan schriftelijk verzoek, in te dienen binnen een maand nadat hem de beslissing der commissie is medegedeeld, eene schadevergoeding ten laste der Koloniale kas toekennen, naar aanleiding van het oponthoud der goederen, voor zoover de aangever dit niet heeft kunnen voorkomen. De vergoeding bedraagt ten hoogste vijf percent van de waarde der opgehouden goederen.

Omtrent de toekenning der vergoeding, wordt niet beslist voordat de aangever en een door den Inspecteur aan te wijzen persoon in de gelegenheid zijn gesteld om inlichtingen te geven over de vraag, in hoever er termen tot vergoeding bestaan en over het bedrag.

Artikel 76.

De leden van de commissie leggen, alvorens hunne betrekking te aanvaarden, in handen van den Kantonrechter den volgenden eed of belofte af:

„Ik zweer (beloof), dat ik als lid van de commissie van beoordeeling voor de heffing der invoerrechten overeenkomstig de bepalingen der verordening met nauwgezetheid en onpartijdigheid en volgens mijn geweten zal handelen.

Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig. (Dat beloof ik)."

Van deze handeling wordt proces-verbaal opgemaakt.

Wegens het afleggen van den eed of belofte en het opmaken van het proces-verbaal zijn geen kosten verschuldigd.

In geval van herbenoeming bij periodieke aftreding wordt geen nieuwe eed of belofte vereischt.

Artikel 77.

Aan de behandeling van en de beslissing omtrent aangiften, waarbij een lid van de commissie betrokken is, neemt dat lid geen deel.

Artikel 78.

Een reglement van orde voor de commissie wordt door den Gouverneur vastgesteld, alsmede eene regeling der vergoeding aan de leden voor onkosten.

Artikel 79.

Voor vergoeding van kosten is de aangever aan de Koloniale kas schuldig eene som, gelijkstaande met het enkelvoudig recht over het verschil tusschen de aangegeven en de verhoogde waarde doch tenminste f1.—, indien de commissie aan de goederen eene hoogere waarde heeft toegekend, dan de aangegevene.

Artikel 80.

Indien de aangever het volgens deze Afdeeling verschuldigde niet heeft betaald binnen veertien dagen, nadat de waarde onherroepelijk vaststaat, wordt het op de gestelde zekerheid verhaald. Is geen zekerheid gesteld, dan worden de goederen tot verhaal van het verschuldigde door de Administratie verkocht en wordt de zuivere opbrengst op rekening van het verschuldigde aan de koloniale kas verantwoord.

Bedraagt de zuivere opbrengst van den verkoop meer dan verschuldigd is, dan vervalt het meerdere aan de koloniale kas, indien het niet binnen twee jaren na den verkoop door den aangever is opgevorderd.

Artikel 81.

Wanneer bij invoer van belaste voorwerpen, die zich onder de bagage van reizigers bevinden, de visiteerende ambtenaren met de aangegeven waarde geen genoegen nemen, kan de aangever deze waarde tot een door hen te bepalen bedrag verhoogen.

Maakt de aangever hiervan geen gebruik, dan moeten, met afwijking van artikel 60, derde lid, de ambtenaren zich dadelijk na de visitatie uitspreken omtrent de verhooging der waarde.

Zij geven daarvan aan den aangever eene schriftelijke verklaring, welke voor de toepassing der bepalingen dezer Onderafdeeling in de plaats treedt van de verklaring, bedoeld bij artikel 60.

Artikel 82.

Op goederen, waarvan de waarde is aangegeven, overeenkomstig de volgens artikel 56 vastgestelde prijscourant, zijn de vorenstaande bepalingen niet toepasselijk.

De bepalingen zijn mede niet toepasselijk op ten doorvoer of op entrepôt aangegeven goederen, in welk geval bij ver-

schil tusschen de visiteerende ambtenaren en den aangever de Inspecteur beslist.

Artikel 83.

De ambtenaren en de leden van de commissiën zijn tot geheimhouding verplicht omtrent de bijzonderheden, welke zij bij de uitvoering dezer verordening leeren kennen, zoolang de mededeeling daarvan aan belanghebbenden nadeel zou kunnen toebrengen, ten ware zoodanige mededeeling voor die uitvoering gevorderd wordt.

Derde Onderafdeeling.

Wegvoering der goederen.

Artikel 84.

Na behoorlijke aangifte zullen, behalve voor goederen vrij van invoerrecht en accijns, den aangever naar de omstandigheden worden afgegeven quitanties van betaalde rechten, paspoorten of andere documenten, waarin het aantal der colli, de maat of het gewicht, de waarde, alsmede de dag van afgifte in letters zullen worden vermeld, of voor een en ander naar de aan te hechten aangiften zal worden verwezen.

In alle documenten zal de tijd worden uitgedrukt voor welken zij geldig zijn en die in redelijkheid zal worden gesteld, naarmate van het gebruik, waarvoor zij moeten dienen; behoudens in bijzondere gevallen de verlenging door den eersten ambtenaar ter plaatse.

Geen document zal worden afgegeven, wanneer de aangifte niet voor het geheel of aangegeven gedeelte, in soort van goederen en getal van colli of losse voorwerpen, of in hoeveelheid van gestorte goederen overeenstemt met de akte van inklaring of de vrachtlijsten; zullende de aangever in dat geval door den eersten ambtenaar ter plaatse worden gehoord ter ontdekking der redenen van het verschil; wanneer die voldoende worden bevonden, zal de afgifte van het document dadelijk volgen.

Artikel 85.

De documenten hebben geen kracht vóór 6 uren voormid-

dags of na 6 uren namiddags, noch op Zondagen of wettelijk erkende feestdagen, tenzij de Inspecteur de vergunning op het document heeft gesteld.

Artikel 86.

De documenten zullen moeten worden gesteld in handen van de ambtenaren met de verificatie belast, teneinde vóór de wegvoering of opslag in entrepôt de verificatie of visitatie te doen.

Kan de lossing, wegvoering of opslag niet vóór 6 uren des namiddags worden volbracht, dan zullen de documenten ten kantore van den Inspecteur worden gebracht en zal den belanghebbende daarvan een bewijs worden afgegeven.

Artikel 87.

Na de lossing, wegvoering of opslag worden door de ambtenaren de documenten ingetrokken en voorzien van de dagteekening en van hunne atteekening ten kantore van den Inspecteur overgebracht.

Voor goederen, vrij van invoerrecht en accijns, treedt de aangifte in de plaats van bedoelde documenten.

Bij de intrekking der documenten wordt aan belanghebbenden kosteloos een bewijs uitgereikt.

ZESDE AFDEELING.

Accijnsgoederen.

Artikel 88.

Altijd bij invoer, en verder wanneer zulks bij deze verordening is voorgeschreven of ter verzekering van invoerrecht en accijns door de Administratie noodig wordt geacht, moet de hoeveelheid en hoedanigheid van accijnsgoederen worden opgemaakt door verificatie.

Daartoe wordt na de aangifte een consent tot lossing afgegeven.

Artikel 89.

Bij invoer van dranken zullen de fusten moeten worden

geroeid en de inhoud van alle onregelmatig vaatwerk of waarin anders de dranken zich bevinden, worden geverifieerd en de hoedanigheid der dranken door proeving en opneming der sterkte onderzocht.

De belanghebbende zal desverkiezende de fusten, van klaarblijkelijk gelijken inhoud in tegenwoordigheid der ambtenaren kunnen aanvullen, mits zich daaromtrent vóór de lossing verklarende, als wanneer het voldoende zal zijn, dat van eenzelfde partij vijf tot tien percent der fusten worden geroeid, zullende naar de uitkomst dezer roeiïng de geheele partij worden berekend.

Artikel 90.

De ambtenaren zullen van hun bevinding verklaring stellen op de achterzijde der documenten en deze verklaring zal tot grondslag strekken van de betalingen, debiteeringen, zekerheidstellingen, afschrijvingen en restitutiën volgens deze en de bijzondere verordeningen.

Artikel 91.

Wanneer de belanghebbende zich bezwaard acht met den uitslag der verificatie der goederen, gelijk mede wanneer een ambtenaar zal oordeelen dat des Gouvernements rechten zijn verkort, zal eene herverificatie ten koste van ongelijk kunnen worden gevorderd; doch zal alsdan de geheele partij opnieuw moeten worden geverifieerd, behalve dat gedeelte eener partij in een vrachtlijst vermeld, dat reeds vroeger is weggevoerd.

Deze tweede opneming zal door een anderen ambtenaar dan die de eerste opneming deed, worden verricht en beslissend zijn, ten ware het verschil mocht bestaan in de sterkte van het gedistilleerd.

In het laatste geval zal een der partijen kunnen vorderen, dat een monster der dranken, waarover verschil bestaat, verzegeld aan den Inspecteur op Curaçao worde opgezonden en zal beslist worden door een deskundige, op verzoek van den Inspecteur door den Kantonrechter op Curaçao te benoemen.

Indien het verschil tusschen de eerste en tweede opneming of tusschen de tweede opneming en den uitslag van het onderzoek van den deskundige, bij het vorige lid bedoeld, minder dan een vijf en twintigste bedraagt, komen de kosten ten laste van dengene, die de aanvrage heeft gedaan.

Zevende Afdeeling.

Verboden, onbekende en onbeheerde goederen.

Artikel 92.

Goederen, waarvan de invoer is verboden, doch bij de inklaring of aangifte gebracht onder hunne ware en bijzondere benaming, kunnen dadelijk weer worden teruggevoerd of, verzegeld of bewaakt, op kosten der belanghebbenden naar een Gouvernementsbergplaats overgebracht, evenals de goederen, die bij inklaring als onbekend of onder de algemeene benaming van koopmanschappen zijn aangegeven en waarvan niet vóór de lossing, of, in het geval van lossing met tijdelijken opslag, vóór het einde der termijnen, in artikel 46 derde lid genoemd, aangifte mocht zijn gedaan.

Artikel 93.

Binnen tweemaal 24 uren — en voor zoover goederen aan spoedig bederf onderhevig betreft, ten spoedigste — na de overbrenging worden de goederen ambtelijk en in tegenwoordigheid van den belanghebbende, zoo hij zich daartoe aanmeldt, geïnventariseerd.

Artikel 94.

De goederen zullen in de Gouvernementsbergplaats mogen blijven gedurende een maand na de inventarisatie; die echter, welke aan spoedig bederf onderhevig zijn, hoogstens 24 uren, ter beoordeeling der Administratie.

Binnen dien tijd zullen de niet verboden goederen nader behoorlijk kunnen worden aangegeven en die, waarvan de invoer verboden is, kunnen worden teruggevoerd behoudens de bepalingen van de bijzondere verordeningen.

Artikel 95.

Na afloop van den termijn, in het vorige artikel gesteld, zal de Inspecteur met autorisatie van den Kantonrechter, welke op schriftelijk verzoek en na summier onderzoek omtrent de inachtneming der voorgeschreven formaliteiten zal worden verleend, doen overgaan tot den verkoop der dan nog niet opgeëischte goederen.

De verkoop zal niet geschieden dan na drie opeenvolgende oproepingen van drie tot drie weken en aan te plakken aan het kantoor, behalve van goederen, aan spoedig bederf onderhevig, die zonder autorisatie onmiddellijk kunnen worden verkocht.

De verkoop moet in het openbaar met inachtneming der plaatselijke gebruiken geschieden.

Goederen, waarvan de invoer is verboden, worden verkocht onder voorwaarden van verzekerden terugvoer. Wordt aan de gestelde voorwaarden niet voldaan, dan worden de goederen in beslag genomen en zonder rechtsvervolging verbeurd verklaard en vernietigd.

Vernietiging zal eveneens plaats hebben van de goederen, die onverkocht blijven, alsmede van accijnsgoederen, waarvoor niet minstens het bedrag van den verschuldigden accijns kan verkregen worden.

De opbrengst der goederen, na aftrek van alle kosten, waaronder huur der Gouvernementsbergplaats, en, wat nietverboden goederen betreft, tevens van de verschuldigde invoerrechten en accijnzen, blijft gedurende een jaar na den verkoop ter beschikking van degenen, die bewijzen daarop recht te hebben en vervalt na dien tijd aan de Koloniale kas.

Artikel 96.

Inkomende goederen, welke de geconsigneerde niet mocht verkiezen op den voet van deze en van de bijzondere verordeningen in- of op te slaan, zullen dadelijk weder kunnen worden teruggevoerd naar buitenslands en anders worden beschouwd en behandeld als aan de Administratie afgestaan behoudens dat, in geval van openbaren verkoop, het overschot der opbrengst, na aftrek der rechten en kosten, zal kunnen worden gereclameerd binnen den tijd en op de wijze bij het vorig artikel bepaald.

Artikel 97.

Het is verboden in te voeren:

a. boeken, nadruk zijnde van wetenschappelijke, letterkundige of kunstwerken, waarvan in het Moederland, of zijne koloniën en bezittingen of in staten, met welke daaromtrent overeenkomsten zijn gesloten, het auteursrecht wordt bezeten.

b. koperen, bronzen of nikkelen munt of plaatjes voor zoodanige munt, anders dan van Gouvernementswege, alles on-

verminderd de verbodsbepalingen bij bijzondere verordeningen vastgesteld.

Artikel 98.

De invoer van wapenen, ammunitie, van buskruit, dynamiet, en andere ontplofbare stoffen en ontstekingsmiddelen kan bij besluit van den Gouverneur geheel of gedeeltelijk worden verboden of aan beperkingen onderworpen, waarbij van de bepalingen van deze verordening kan worden afgeweken, behalve van die, welke de belasting betreffen.

Voor zoover de bestaande bepalingen betreffende gemelde onderwerpen in strijd zijn met deze verordening, blijven zij van kracht en is deze verordening niet toepasselijk.

ACHTSTE AFDEELING.

Bewaking en Verzegeling.

Artikel 99.

De Administratie is bevoegd op alle inkomende schepen wakers te stellen of de ladingplaats of wel de goederen te doen verzegelen of plombeeren tot aan de lossing.

Artikel 100.

In de gevallen, waarin de bewaking, verzegeling of plombeering bij dit Hoofdstuk is bevolen zal zulks geschieden op kosten der Administratie.

Hiervan zijn uitgezonderd:

a. de kosten van bewaking, welke moet worden toegepast, omdat de inrichting der schepen geen plombeering of verzegeling toelaat.

b. de kosten van bewaking, verzegeling of plombeering van schepen in de gevallen van de artikelen 16 en 22.

c. de kosten van bewaking in de gevallen van de artikelen 13, 18, 26, 41, 42, 45 en 92.

In deze gevallen worden die kosten ten laste van belanghebbenden berekend naar een tarief, door den Gouverneur vast te stellen.

Artikel 101.

De schippers zijn verplicht te zorgen, dat de verzegeling

of plombeering, op de schepen of de goederen toegepast, ongeschonden blijft.

Artikel 102.

Het ongeschonden zijn van plombs of zegels en de aanwezigheid van wakers brengt geen straffeloosheid mede, indien later bij visitatie verschil in soort of hoeveelheid wordt bevonden.

NEGENDE AFDEELING.

Verboden Nederlagen.

Artikel 103.

Behoudens bijzondere, schriftelijke vergunning van den Inspecteur is het verboden om magazijnen of nederlagen van goederen te hebben: op Curaçao buiten het stadsdistrict, op Aruba buiten Oranjestad, op Bonaire buiten Kralendijk, op St. Martin N. G. buiten het dorp Philipsburg, op St. Eustatius buiten Oranjestad en op Saba buiten het dorp The Bottom.

De grenzen van de gemelde plaatsen zullen worden aangewezen bij besluit van den Gouverneur.

Het terrein buiten deze grenzen wordt hierna verder aangeduid als „onvrij terrein.”

Artikel 104.

Het bij het vorige artikel bepaalde verbod is niet van toepassing op:

a. goederen, niet aan invoerrecht of accijns onderhevig;

b. nederlagen van zout, delfstoffen en door natuurvorming in of boven den grond aanwezige meststoffen;

c. producten van den grond;

d. accijnsvrije goederen, waarmede een koopman of winkelier zijn kleinhandel drijft, mits de hoeveelheid niet meer bedraagt dan gerekend kan worden voor zijn debiet noodig te zijn;

e. accijnsvrije verbruiksartikelen bij particulieren tot hun huiselijk gebruik aanwezig;

f. accijnsvrije grondstoffen of voortbrengselen der op het bedoelde verboden terrein bestaande fabrieken.

Artikel 105.

Het verbod van artikel 103 zal zich wat *accijnsgoederen* betreft niet uitstrekken tot:

1. de goederen, die kooplieden en winkeliers voor hun handel noodig hebben, mits de inslag zij gejustificeerd op de wijze en met documenten, als bij de bijzondere wettelijke regelingen betreffende de accijnzen voorgeschreven.

2. fabrikanten en kooplieden, voor goederen, wegens welke zij crediet voor accijns genieten.

3. goederen, bij particulieren tot hun huiselijk gebruik voorhanden, onder bepaling echter, dat door documenten niet ouder dan drie maanden, zal moeten worden gejustificeerd de inslag der navolgende goederen, wanneer de hoeveelheid grooter is dan:

van gedistilleerd 3 liter van 50 percent sterkte; bij hoogere sterkte eene hoeveelheid, die na herleiding 3 liter ad 50 percent bedraagt; voor eigenaars of huurders van plantages zal echter de hoeveelheid zijn 12 liter;

van wijn 35 liter;

van bier 40 liter.

Echter wordt in elk geval als verboden nederlage aangemerkt alle gedistilleerd van hoogere sterkte dan zeventig percent, niet door wettige documenten gedekt.

De tijd van drie maanden voor de geldigheid der documenten kan op verzoek des houders door den eersten ambtenaar ter plaatse worden verlengd.

Artikel 106.

Op het onvrije terrein zal geen fabriek of trafiek mogen worden opgericht zonder toestemming des Gouverneurs of van een door dezen aan te wijzen ambtenaar.

Een verleende vergunning kan bij besluit van den Gouverneur worden ingetrokken in het geval van veroordeeling van den fabrikant of trafikant wegens overtreding der wettelijke regelingen op den in-, uit- en doorvoer en de accijnzen.

Wanneer het bedrijf niet is gestaakt binnen den tijd, daarvoor bij besluit van den Gouverneur bepaald, wordt de fabriek of trafiek geacht, zonder voorafgaande toestemming te zijn opgericht.

Artikel 107.

Op het onvrije terrein zijn de ambtenaren op last van den Inspecteur bevoegd onderzoek te doen in alle huizen of pan-

den en op alle terreinen, waar zij verboden magazijnen of nederlagen vermoeden.

Dit onderzoek kan slechts geschieden tusschen 6 ure voormiddags en 6 ure namiddags en mits, wat de huizen of panden betreft, de ambtenaar daarbij zij vergezeid van den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie of den Kantonrechter, of een hunner plaatsvervangers, op de verantwoordelijkheid der ambtenaren en op hunne schriftelijke aanvrage.

Op grond van gewichtige vermoedens, dat woningen of panden dienen tot berging van gesloken goederen, zal de bevoegdheid tot visitatie zich uitstrekken tot woningen of panden in de plaatsen in artikel 103 genoemd, mits de ambtenaar beneden den rang van Ontvanger daartoe zij geautoriseerd door een ambtenaar minstens dien rang hebbende.

De gevonden goederen, die vreemd zijn aan het bedrijf of aan de gewone behoefte van den bewoner of gebruiker, zullen beschouwd worden als een verboden nederlage, waarop artikel 103 toepasselijk is.

Artikel 108.

De assistentie, in het vorige artikel bedoeld, wordt niet vereischt tot de dadelijke visitatie van huizen of andere voor afsluiting vatbare plaatsen op het verboden terrein, waar goederen, aan het onderzoek der ambtenaren onttrokken, staande dat deze dezelve vervolgen, mochten worden ingebracht of opgenomen, zullende de aldus ingebrachte of opgenomen goederen geacht worden een verboden nederlaag uit te maken op den voet als in het vorige artikel vastgesteld. Tot deze visitatie kan de Inspecteur aan de ambtenaren een doorloopende last geven; alles onverminderd de toepassing van artikel 33 tot en met 51 van het Wetboek van Strafvordering, zullende de ambtenaren in de daar bedoelde gevallen dezelfde bevoegdheden hebben als de dienaren der openbare macht.

Artikel 109.

Van elke visitatie, in de twee vorige artikelen bedoeld, zal door de ambtenaren proces-verbaal worden opgemaakt, bevattende de redenen tot visitatie en in het bijzonder in de gevallen van het vorige artikel, den dag, het uur, en de plaats, wanneer en waar zij de goederen of tot de transport gebezigde vaartuigen of voertuigen het eerst hebben in het oog ge-

kregen, de wijze waarop zij de goederen hebben nagegaan, en het tijdstip der binnenbrenging in de huizen of panden.

Aan den bewoner of gebruiker van het huis of het pand zal afschrift van het proces-verbaal worden uitgereikt.

Artikel 110.

Ieder, die op het onvrije terrein een winkel, of nering, of andere inrichting, waarin accijnsgoederen worden verkocht, wil oprichten of hebben, moet een schriftelijk verzoek tot vergunning daarvoor indienen bij den Inspecteur.

Op het verzoek wordt zoo spoedig mogelijk beslist door den Administrateur van Financiën, van wiens beslissing hooger beroep openstaat bij den Gouverneur.

Artikel 106, alinea 2 en 3 is ten deze toepasselijk.

Artikel 111.

De kooplieden en winkeliers op het onvrije terrein zullen ten aanzien van gedistilleerd, wijn en bier, volgens artikel 105 hun inslag moeten bewijzen door documenten ten hunnen name afgegeven.

Wanneer de uitslag in eens aan denzelfden persoon gedaan meer bedraagt dan 2 liter gedistilleerd, 3 liter wijn of 10 liter bier, zal dezelve niet mogen geschieden zonder een behoorlijk document afgegeven door den bevoegden ambtenaar.

De gemelde ambtenaar zal de documenten, in het vorige lid bedoeld, niet mogen afgeven dan op aanvrage van den koopman of winkelier, op vertoon van documenten, dienende tot justificatie van den inslag en op de achterzijde waarvan de ambtenaar de op de eerstbedoelde documenten vermelde hoeveelheden zal afschrijven.

Tiende Afdeeling.

Visitatie en Peiling.

Artikel 112.

De ambtenaren zijn bevoegd, mits voorzien van hunne aanstelling, ten allen tijde, zoo binnen als buiten hunne standplaats en zoowel bij nacht als bij dag, alle schepen, rijtuigen, voertuigen of andere middelen van vervoer, welke zij zien of

vermoeden met goederen beladen te wezen, mitsgaders alle gedragen wordende goederen en mede, op het in artikel 103 bedoelde terrein, alle personen, die zij verdenken van goederen met zich te voeren, te visiteeren, vertooning van scheepspapieren of andere documenten te eischen en te onderzoeken of ook eenige invoer, uitvoer, doorvoer of vervoer plaats heeft, in strijd met de wettelijke regelingen.

Met machtiging van den Inspecteur zijn de ambtenaren bevoegd tot visitatie van personen, die zich van boord van in het gebied der kolonie zich bevindende schepen aan den wal begeven.

Artikel 113.

Brievenmalen en postpakketten zijn vrij van visitatie, mits door de postadministratie op de voorgeschreven wijze gesloten of verzegeld.

Artikel 114.

Bij alle visitatiën of onderzoek van de hoeveelheid en den aard der goederen zullen de ambtenaren de pakken, kisten, vaten en andere fustagiën of emballagiën mogen openen en derzelver inhoud nagaan.

Bij de visitatie van goederen, naar de waarde belast, is de aangever op vordering der ambtenaren verplicht de goederen te ontpakken en die, welke in de aangifte afzonderlijk zijn vermeld, bijeen en afgescheiden van andere te vertoonen.

Bij niet-voldoening aan een of ander kunnen de ambtenaren hierin op kosten en risico van den aangever voorzien.

Artikel 115.

Alle visitatiën zullen op alle dagen van het jaar en mitsdien ook op Zondagen en wettelijk erkende feestdagen kunnen plaats hebben, indien het spoedvereischende eener expeditie of het belang der Administratie geen uitstel gedoogt.

Artikel 116.

Evenals de ambtenaren zijn alle andere ambtenaren, in de Kolonie in functie, marechaussees, politiebeambten en veldwachters bevoegd tot de visitatiën, mitsgaders tot de bekeuringen, aanhoudingen en inbeslagnemingen, daaruit voortvloeiende, mits van hunne aanstellingen voorzien en zulks

met hetzelfde gevolg alsof zij ambtenaren der invoerrechten en accijnzen waren. Artikel 220 is op hen toepasselijk.

Bij alle visitatiën, verificatiën, opnemingen of peilingen zullen de aanwezige belanghebbenden worden uitgenoodigd om tegenwoordig te zijn.

Artikel 117.

De ambtenaren zijn bevoegd om in de baaien en binnen een afstand van drie zeemijlen van de kust de schippers te doen zeilminderen of bijdraaien, hen ter plaatsen, in artikel 11 gemeld, te doen aanleggen en op het terrein, in artikel 103 bedoeld, de voerlieden en goederen dragende personen te doen blijven staan.

Bij gebreke van onmiddellijk aan het bevel te voldoen, zullen zij door de ambtenaren daartoe worden genoodzaakt door zoodanige dwangmiddelen als dienstig zijn om de visitatiën te bewerkstelligen en fraude te weren, onverminderd de toepassing der strafbepalingen.

Indien echter eenig ambtenaar zich van de wapenen mocht hebben bediend elders dan op het terrein bij artikel 103 of elders dan te water in de eerste alinea van dit artikel bedoeld, of zonder volstrekte noodzakelijkheid, om de wettelijke regelingen te handhaven, zal hij worden gestraft, overeenkomstig het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 118.

Aan visitatie zijn tusschen 6 ure voormiddags en 6 ure namiddags onderworpen de fabrieken, trafieken, winkels, pakhuizen en alle andere gebouwen en ongebouwde eigendommen, tot welker bezit of gebruik vergunning krachtens deze verordening wordt vereischt, of waarin of waarop eenig bedrijf wordt uitgeoefend, dat betrekking heeft op accijnsgoederen.

Visitatie zal ook tusschen 6 ure namiddags en 6 ure voormiddags kunnen plaats hebben in de fabrieken en trafieken met derzelver erven en op andere plaatsen, in het vorige lid bedoeld, wanneer er bij de ambtenaren gegrond vermoeden bestaat, dat er wordt gewerkt; indien er niet wordt gewerkt kan deze visitatie niet anders geschieden dan met de assistentie als bedoeld in artikel 107, tweede lid.

Gedurende den tijd, dat in de fabrieken en trafieken met derzelver erven gewerkt wordt, moet de toegang voor de ambtenaren onbelemmerd wezen en iemand vanwege de be-

langhebbenden aanwezig zijn om de noodige aanwijzigingen te doen.

Artikel 119.

Met uitzondering van het terrein, in artikel 103 bedoeld en van de gevallen bij artikel 108 voorzien mogen er geen visitatiën in de huizen en op de erven van particulieren plaats hebben dan tusschen 6 ure voormiddags en 6 ure namiddags en met de assistentie als bedoeld in artikel 107 tweede lid.

Artikel 120.

In alle gevallen bedoeld bij de artikelen 118 en 119 moeten de ambtenaren zijn geautoriseerd op de wijze als bij artikel 107 derde lid bepaald en zal door hen van elke visitatie proces-verbaal worden opgemaakt, waarvan afschrift aan den bewoner of gebruiker van het pand of erf zal worden uitgereikt.

Artikel 121.

Bij alle visitatiën zullen de aanwezige belanghebbenden worden uitgenoodigd tot het vertoonen van registers, documenten en andere stukken en van de werktuigen, gereedschappen en bergplaatsen. Bij de werkzaamheden der ambtenaren zullen de belanghebbenden dezen hulp verschaffen, bij gebreke waarvan op kosten en risico der belanghebbenden daarin zal worden voorzien.

ELFDE AFDEELING.

Tarief.

Artikel 122.

Van alle goederen, in de Kolonie ingevoerd, is invoerrecht verschuldigd overeenkomstig het bij Artikel 128 vastgestelde tarief behoudens de vrijstellingen en met inachtneming van de bepalingen dezer Afdeeling.

Artikel 123.

Het invoerrecht moet worden betaald bij de aangifte ten invoer, zooals het door de Administratie is berekend.

De Inspecteur kan echter, wanneer het invoerrecht meer dan vijftig gulden bedraagt, aan op Curaçao gevestigde koopliedeu uitstel van betaling verleenen.

De in bedoelde gevallen te openen rekeningen moeten op het einde van elk kalenderkwartaal door betaling van het verschuldigde worden aangezuiverd.

Betalingen buiten de kantooruren of aan onbevoegde personen gedaan, komen niet in aanmerking, evenmin als de beweerde vernietiging of het in het ongereede geraken van bewijzen van betaling.

Binnen een jaar na de betaling zijn belanghebbenden gerechtigd tot terugvordering van hetgeen te veel betaald mocht zijn.

Artikel 124.

De Gouverneur of een daartoe door hem aan te wijzen ambtenaar kan binnen een jaar na de betaling in bijzondere gevallen teruggave verleenen van invoerrecht door dwaling of onwillig verzuim te veel of ten onrechte betaald.

Artikel 125.

Bij de berekening van het invoerrecht worden de onderdeelen van het kilogram, den liter of den gulden als geheel gerekend.

Artikel 126.

Geen invoerrecht wordt geheven van :

1. Ballast, zooals puin, zand en dergelijke goederen, geene handelswaarde hebbende.

2. Goederen die, na uit het vrije verkeer uit de Kolonie te zijn uitgevoerd, weder worden ingevoerd van plaatsen, waar een verbod van invoer of eene verhooging van invoerrecht wordt toegepast, welke tijdens den uitvoer in de Kolonie niet bekend kon zijn.

3. Schepen, welke niet bestemd zijn om binnen de Kolonie te verblijven, met derzelver inventaris en steenkolenvoorraad voor eigen gebruik, mits niet gelost wordende.

4. Wrakken en scheepsinventaris van in de Kolonie thuisbehoorende schepen, op vreemde kusten gestrand en binnen een jaar daarna hier geborgen, mits van een en ander voldoende blijke.

5. Verhuisboedels; onder verhuisboedel wordt begrepen wat naar den stand en de omstandigheden der personen ge-

acht kan worden daartoe te behooren; in geen geval worden daaronder proviand en handelswaren gerekend.

6. Ledige, mits gebruikte, zakken, fusten en dergelijke voorwerpen, voor het vervoer van goederen opzettelijk vervaardigd en ingericht.

7. Goederen, welke reizende personen tot hun persoonlijk gebruik medevoeren.

8. Machinerieën voor den landbouw, voor artesische putten, waterleidingen, dokken, fabrieksnijverheid en het mijnwezen.

9. Gereedschappen voor land-, tuin- en boschbouw, vruchtenteelt en zuivelbereiding.

10. Levende boomen en planten, tuin- en andere zaden.

11. Meststoffen.

12. Gereedschappen en materialen, bestemd voor de exploratie en exploitatie van mijnen of door natuurvorming in of boven den grond aanwezige meststoffen.

13. Materiaal voor tramwegen en draagbaar spoor, voor telegraaf- en telefoonlijnen, electrische verlichting, dokken, artesische putten en waterleidingen en andere benoodigdheden voor den aanleg en de exploitatie vereischt.

14. Hoedenstroo.

15. Versche visch, met visschersvaartuigen ingevoerd.

16 Natuurhistorische en ethnographische voorwerpen, beelden, afgietsels, en alle dergelijke artikelen, bestemd voor instellingen van onderwijs en voor openbare musea of verzamelingen, om daarin bewaard te blijven.

17. Accijnsvrije goederen, die worden ingevoerd, na uitgevoerd te zijn geweest om eenige herstelling te ondergaan.

18. Brandhout.

19. Houtskool.

20. Onbewerkte dividivi.

21. Onbewerkte mangrovebast.

22. Onbereide huiden en vellen.

23. Vlaggen en wapenborden, bestemd voor consulaten.

24. Versche vruchten.

25. Steenkolen.

Omtrent de wijze van toepassing dezer vrijstellingen worden de noodige voorschriften vastgesteld door den Gouverneur.

Met inachtneming dezer voorschriften wordt bij verschil beslist door den Inspecteur met hooger beroep op den Administrateur van Financiën, binnen acht dagen schriftelijk in te stellen.

Artikel 127.

Geen invoerrecht wordt geheven van victualiën, provisie

en scheepsbehoeften, tot verbruik aan boord van binnenkomende schepen dienende, mits die goederen niet gelost worden.

De in dit artikel bedoelde goederen worden vrijgesteld van accijns.

Artikel 128.

Het invoerrecht bedraagt:

ARTIKELEN.	MAATSTAF.	INVOERRECHT.
Aardappelen	100 K.G	f 1.—
Aardewerk en porcelein, met uitzondering van dakpannen, metselsteenen en vloertegels	waarde	10%
Automobielen	„	10%
Beschuit, fijne (A)	„	10%
Bier	de hectoliter	f 1.—
Boter	100 K.G	f 7.50
Gedistilleerd [B]	de hectoliter ad 50% alcohol bij 15° C.	f 1.—
Glas en glaswerk, alle soorten	waarde	10%
Kaarsen	de K.G	f 0.10
Kaas	100 K.G	f 5.—
Koffie	100 K.G	f 4.—
Maïs	64 liter	f 0.10
Margarine	100 K.G	f 5.—
Meel, maïs-	90 K.G	f 0.25
Meel, tarwe- en rogge-	90 K.G	f 0.35
Metaalwaren, geëmailleerde	waarde	10%
Meubelen	„	10%
Orgels	„	10%
Petroleum	100 liter	f 0.80
Piano's	waarde	10%
Runderen	het stuk	f 7.50
Rijst	100 K.G	f 1.—
Rijtuigen	waarde	10%
Rijwielen	„	10%
Sigaren	100 stuks	f 0.40

ARTIKELEN.	MAATSTAF.	INVOER-RECHT.
Sigaretten.............	100 stuks............	f 0.05
Suiker, bruine..........	100 K.G.....	f 1.—
Suiker, witte...........	100 K.G............	f 2.—
Suikerbakkerswerk en chocolade	waarde	10%
Vruchten, geconfijt of ingemaakte	„	10%
Vuurwerk..............	„	20%
Wijn	de hectoliter.........	f 2.50
Alle goederen, hierboven niet genoemd en niet vrijgesteld	waarde	3%

BIJZONDERE BEPALINGEN.

A. onder fijne beschuit worden gerekend biscuits, bereid met suiker, likeur, vruchtensap, vanille, essences of andere aromatische stoffen.

B. de hoeveelheid van het gedistilleerd wordt berekend na herleiding tot de sterkte van vijftig percent alcohol, volgens de accijnsverordening; behalve het invoerrecht is de accijns verschuldigd.

HOOFDSTUK III.

Binnenlandsch Vervoer en Vervoer over Zee.

EERSTE AFDEELING.

Algemeene Bepalingen.

Artikel 129.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn alleen toepasselijk op accijnsvrije goederen.

Voor het vervoer van accijnsgoederen gelden de bijzondere deswege bestaande bepalingen.

Artikel 130.

Het binnenlandsch vervoer is vrij, behalve dat op het terrein, aangewezen bij artikel 103, (verder genoemd onvrij terrein).

Voor het vervoer buiten het onvrije terrein worden geenerlei documenten gevorderd.

Artikel 131.

Het vervoer op het onvrije terrein naar de plaatsen, in artikel 103 genoemd, is verboden, met uitzondering van:

1. goederen, vrij van invoerrecht;
2. goederen, waarvan de invoerrechten voor de vervoerd wordende partij niet meer dan f 10.—zouden bedragen;
3. kleine partijen levensmiddelen voor huiselijk gebruik en dagelijksche behoefte;
4. producten van den binnenlandschen landbouw, tuinbouw, ooftteelt en binnenlandsch vee, paarden en ezels;
5. in de kolonie gewonnen zout;
6. in de kolonie gewonnen delfstoffen en door natuurvorming in of boven den grond aanwezige meststoffen;
7. fabrikaten van de in de Kolonie gevestigde fabrieken, onder de voorwaarden voor elk bijzonder geval door de Administratie te stellen;
8. goederen, in geval van verhuizing onder dezelfde beperking als in no. 7 gemeld;
9. strandgoederen, onder gelijke beperking als in no. 7 gemeld.

Artikel 132.

Geen vervoerbillet wordt afgegeven wanneer niet blijkt van het wettig aanwezig zijn der goederen in de Kolonie.

Artikel 133.

Voor het vervoer op het onvrije terrein, uit de plaatsen, in artikel 103 genoemd, gelden de bepalingen der tweede Afdeeling en voor het vervoer over zee die der derde Afdeeling van dit Hoofdstuk.

Artikel 134.

De in de tweede en derde Afdeelingen van dit Hoofdstuk voorgeschreven documenten tot vervoer hebben geen kracht

tusschen 8 ure des namiddags en 6 ure des voormiddags, noch op Zondagen of wettelijk erkende feestdagen, tenzij voor bijzondere gevallen de Inspecteur de vergunning op het document heeft gesteld.

Tweede Afdeeling.

Binnenlandsch Vervoer.

Artikel 135.

Het vervoer moet geschieden met vervoerbillet na aangifte ten kantore van:

a. den naam, het beroep en de woonplaats des afzenders en de aanduiding van het perceel, waaruit de afzending zal plaats hebben;

b. den naam en het beroep van hem, voor wien de goederen bestemd zijn, en de plaats van bestemming;

c. ten aanzien der goederen, de bijzonderheden, bedoeld bij artikel 54 nos. 3—6.

d. den naam des vervoerders en de omschrijving van het middel van vervoer.

Artikel 136.

In de vervoerbilletten zal, behalve het in artikel 135 vermelde, worden uitgedrukt:

a. de te volgen weg;

b. de tijd voor het vervoer toegestaan, en wanneer die ingaat;

c. ter beoordeeling van den ambtenaar, die het vervoerbillet afgeeft, de posten waar het vervoerbillet ter afteekening moet worden aangeboden.

Het vervoerbillet moet worden afgeteekend bij de afzending en desnoods ter plaatse van bestemming.

Artikel 137.

Geen vervoerbillet wordt vereischt voor het vervoer van de goederen genoemd in artikel 131 nos. 1—8; in de gevallen van no. 7 en 8, onder de daargenoemde beperking.

Artikel 138.

Vervoerbilletten, die niet voldoen aan de bepalingen van

dit Hoofdstuk, niet met de goederen of den tijd of de plaats en de wijze van vervoer overeenstemmen, of niet zijn afgeteekend, waar zulks is voorgeschreven, zijn krachteloos en wordt het vervoer geacht zonder vervoerbillet plaats te hebben.

DERDE AFDEELING.

Vervoer over Zee.

Artikel 139.

Het vervoer onder de bepalingen dezer Afdeeling kan slechts betreffen goederen uit het vrije verkeer.

Uitvoer van goederen, niet uit het vrije verkeer, van het eene eiland der kolonie naar een ander geschiedt op het eiland van uitvoer onder de bepalingen van Hoofdstuk IV.

In beide gevallen geschiedt de invoer op het eiland van invoer onder de bepalingen van Hoofdstuk II.

Artikel 140.

Vervoer van het eene eiland naar het andere geschiedt, na aangifte ten kantore van het sub letter *a.* tot en met *d.* vermelde, op vervoerbillet, vermeldende:

a. den naam en de woonplaats van den schipper.

b. den naam van het schip.

c. de plaats van bestemming.

d. ten aanzien der goederen de bijzonderheden, bedoeld bij artikel 54, nos. 3—6.

e. den tijd, binnen welken het vervoer tot de bestemming zal geschieden, en wanneer die ingaat.

Artikel 141.

De schepen, laadruimen of goederen moeten zoo mogelijk door de ambtenaren worden verzegeld of geplombeerd.

Is de verzegeling of plombeering bij aankomst ter bestemmingsplaats niet ongeschonden, dan wordt de binnenlandsche herkomst der goederen niet erkend; hetzelfde geldt voorzoover de goederen niet overeenstemmen met het vervoerbillet.

Artikel 142.

Bij het vertrek en bij de aankomst ter bestemmingsplaats

worden de documenten door de ambtenaren, na vergelijking met de goederen, afgeteekend en ter laatstgemelde plaats door hen ingetrokken.

Door de afgeteekende documenten wordt de akte van inklaring, voor zooveel de in deze afdeeling bedoelde goederen betreft, aangezuiverd.

Artikel 143.

De bepalingen van deze afdeeling zijn mede toepasselijk op het vervoer over zee, uit een der plaatsen, in artikel 11 genoemd, naar een andere plaats op de kust van eenzelfde eiland der kolonie of omgekeerd, zonder dat eenig ander gebied wordt aangedaan en zonder dat gemeenschap plaats heeft met vaartuigen van het buitenland komende of daarheen gaande; behoudens, dat voor het uitoefenen van deze kustvaart de schippers moeten zijn voorzien van eene schriftelijke vergunning daartoe ,op Curaçao van den Gouverneur en op de andere eilanden van den Gezaghebber en onverminderd de bestaande en bij besluit des Gouverneurs nog vast te stellen bepalingen omtrent het vervoer van voortbrengselen van landbouw of veeteelt.

In de gevallen, bij dit artikel bedoeld, geschiedt de aangifte ten kantore hetzij van den Ontvanger hetzij van den Districtmeester of anderen ambtenaar, door den Gouverneur aangewezen, alle welke laatstbedoelde ambtenaren ten aanzien van de kustvaartuigen dezelfde bevoegdheden hebben als de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

HOOFDSTUK IV.

Doorvoer.

EERSTE AFDEELING.

Algemeene Bepalingen.

Artikel 144.

Onder doorvoer wordt verstaan aanbrenging van goederen in de Kolonie, gevolgd door uitvoer naar buitenslands, zonder dat zij ten invoer zijn aangegeven.

Artikel 145.

De doorvoer is vrij van rechten.

Artikel 146.

De doorvoer mag slechts geschieden van goederen, waarvan de invoer niet is verboden en langs de plaatsen in artikel 11 genoemd.

Omtrent doorgevoerd wordende goederen is verder in het algemeen toepasselijk al hetgeen bij Hoofdstuk II omtrent inklaring, aangifte, lossing, bewaking en verzegeling, verificatie, visitatie en verboden goederen, en bij Hoofdstuk V omtrent uitvoer en uitklaring is vastgesteld, behoudens de bepalingen van dit Hoofdstuk.

Artikel 147.

De aangifte, volgens artikel 54, moet luiden voor doorvoer.

De voor doorvoer aangegeven goederen zullen bij of dadelijk na de lossing en verificatie of visitatie worden verzegeld of geplombeerd, voorzoover de aard het vereischt en toelaat, of anders onder bewaking gesteld, in welk laatste geval de kosten berekend naar een tarief, door den Gouverneur vast te stellen, komen ten laste van de belanghebbenden.

Wanneer goederen worden doorgevoerd met hetzelfde schip waarmede zij zijn aangebracht, behoeven zij niet te worden gelost, dan wanneer en voorzoover de Inspecteur bij vermoeden van fraude de lossing voor de visitatie noodig mocht achten.

Artikel 148.

Na visitatie en verificatie wordt een transitopaspoort afgegeven, waarin de tijd wordt uitgedrukt, binnen welken de uitvoer moet plaats hebben.

De doorvoer moet geschieden zonder opslag bij of vanwege de belanghebbenden en zonder verwerking der goederen, bij gebreke waarvan de goederen worden beschouwd als ingevoerd.

Echter mogen goederen, die blijkens doorvoerlijsten of andere documenten binnen een bepaalden tijd moeten worden uitgevoerd, met vergunning van den Inspecteur, in afwachting van de inlading tijdelijk worden opgeslagen in door den belanghebbende te verschaffen, door den Inspecteur goed te keuren bergplaatsen, onder wederzijdsche sluiting vanwege de Administratie en den belanghebbende; de goederen mogen niet in dezelfde bergplaatsen, als bij artikel 45 bedoeld, worden opgeslagen, tenzij ten genoegen van den Inspecteur eene voldoende afscheiding worde gemaakt. In

bijzondere gevallen kan de termijn tot uitvoer op het document door den Inspecteur worden verlengd. Zijn de goederen niet binnen den bepaalden tijd uitgevoerd, dan verliest het document zijn kracht en worden, ingeval van opslag met doorvoerlijst, de goederen behandeld overeenkomstig artikel 96.

Bij het uitvoeren der goederen zal derzelver identiteit worden nagegaan en het transito-paspoort na afteekening door de ambtenaren worden ingetrokken.

De afteekening moet de verklaring behelzen, dat de goederen conform en de plombs of zegels ongeschonden zijn bevonden.

Artikel 149.

Accijnsgoederen moeten, wanneer ze doorgevoerd worden, geladen zijn in de gewone laadruimen, tenzij uit eene verklaring, door de ambtenaren op de documenten te stellen, blijkt, dat die goederen met hun voorkennis zijn geladen in een ander met name aangewezen gedeelte van het schip.

Artikel 150.

De belanghebbende bij de goederen kan binnen den tijd, in het transito-paspoort gesteld, van den doorvoer afzien en het paspoort ten kantore terug bezorgen, mits tegelijkertijd eene aangifte ten invoer worde gedaan, waarop, in het geval dat de goederen naar de waarde zijn belast, de bepalingen van de vijfde Afdeeling van Hoofdstuk II toepasselijk zijn.

Tweede Afdeeling.

Uitvoer met Doorvoerlijsten.

Artikel 151.

Voor goederen, volgens de derde Afdeeling van Hoofdstuk II ingeklaard, kunnen terstond na de lossing of na tijdelijken opslag overeenkomstig de vierde Afdeeling van dat Hoofdstuk, doorvoerlijsten tot uitvoer naar buitenslands worden ingeleverd, met inachtneming van de bepalingen der volgende artikelen.

Artikel 152.

De doorvoerlijsten moeten aanwijzen het land, waarheen de goederen worden uitgevoerd, den vervoerder, den naam van het schip en dezelfde omschrijving als in de vrachtlijsten.

De doorvoerlijsten worden opgemaakt door de beheerders der goederen.

In de doorvoerlijsten moeten echter steeds de soort der goederen en de hoeveelheid volgens de artikelen 32 en 34 worden opgegeven.

Alleen de Nederlandsche taal mag worden gebezigd.

Artikel 153.

De doorvoerlijsten worden in duplo ingeleverd bij den Inspecteur ter plaatse van verzending, die daarvan aanteekening houdt in een register en de lijsten waarmerkt.

Een exemplaar der lijsten wordt aan den belanghebbende uitgereikt tot begeleiding der goederen, nadat de Inspecteur daarop heeft vermeld den tijd, binnen welken de uitvoer moet plaats hebben.

Dit laatste exemplaar wordt bij de inlading of in geval van doorvoer met hetzelfde schip, waarmede de goederen zijn aangebracht. bij het vertrek van het schip, afgeteekend door de ambtenaren, belast met de visitatie, onder vermelding der toegepaste maatregelen van plombeering, verzegeling of bewaking en bij het vertrek door hen ingetrokken.

Artikel 154.

Degenen, die doorvoerlijsten hebben ingeleverd, moeten die lijsten binnen den volgens artikel 153 bepaalden tijd aanzuiveren door uitvoer van de goederen met inachtneming van de bepaling der vorige artikelen.

De artikelen 43 en 50 zijn op doorvoerlijsten van toepassing.

Artikel 155.

Het bepaalde bij artikel 150 is hier niet toepasselijk, doch de Inspecteur kan in bijzondere gevallen toestaan, dat doorvoerlijsten worden aangezuiverd door lossing der goederen met documenten verkregen na aangifte volgens de vijfde Afdeeling van Hoofdstuk II.

Derde Afdeeling.

Rechtstreeksche Doorvoer.

Artikel 156.

Onder rechtstreekschen doorvoer wordt verstaan doorvoer van goederen zonder overlading, alsmede doorvoer, waarbij de inkomende goederen zonder tusschenvervoer worden overgeladen in het schip, waarmede zij naar buitenslands zullen worden gebracht.

Artikel 157.

De voorschriften van de derde Afdeeling van het tweede Hoofdstuk omtrent de inklaring van de daarbij bedoelde goederen, zijn van toepassing voor de inklaring van goederen, bestemd ten doorvoer op den voet van deze Afdeeling, behoudens hetgeen hierna is bepaald.

Op de schepen wordt door de ambtenaren zoo mogelijk plombeering of verzegeling, en anders bewaking toegepast; in het laatste geval komen de kosten, berekend naar een door den Gouverneur vast te stellen tarief, ten laste van den schipper.

Artikel 158.

Indien in het schip, behalve de ten doorvoer bestemde goederen, ook andere goederen geladen zijn, worden voor ieder der twee categorieën van goederen, afzonderlijke vrachtlijsten en afzonderlijke akten van inklaring ingeleverd.

Artikel 159.

De ten doorvoer bestemde goederen mogen in geen geval als onbekend, onder de algemeene benaming van koopmanschappen of zonder opgaaf van hoeveelheid in de vrachtlijsten vermeld worden.

Aan stoomvaartondernemingen, in welker vaarplan een eiland der kolonie is opgenomen en geregeld wordt aangedaan, kan door den Administrateur van Financiën eene doorloopende vergunning worden verleend om de voor doorvoer zonder overlading bestemde goederen op de vrachtlijsten slechts te omschrijven op de wijze als bij artikel 41, eerste lid, bepaald. In dat geval worden de schepen tot hunne uit-

klaring op kosten der belanghebbenden door de ambtenaren bewaakt. De vergunning kan ten allen tijde worden ingetrokken.

Artikel 160.

De goederen worden niet uit de schepen gelost, dan voor zoover dit door den Inspecteur voor de visitatie gevorderd wordt of noodig is voor de bij artikel 156 bedoelde overlading. Deze overlading geschiedt in tegenwoordigheid der ambtenaren.

De doorvoer moet zooveel mogelijk zonder oponthoud plaats hebben. De tijd voor den uitvoer en de plaats der overlading worden op de akte der inklaring vermeld door den Inspecteur.

Artikel 161.

De invoerders moeten de akten van inklaring en de vrachtlijsten binnen den voor het vervoer bepaalden tijd aanzuiveren door uitvoer der goederen met inachtneming van het bepaalde bij de voorgaande artikelen en zonder van den doorvoer te mogen afzien op den voet van artikel 150.

Ten bewijze hiervan wordt het duplicaat der akte van inklaring bij den uitvoer der goederen aan de ambtenaren ter afteekening aangeboden en door deze met de vrachtlijsten ingetrokken.

Artikel 162.

De Inspecteur kan toestaan dat de akte van inklaring tot doorvoer wordt veranderd in een akte van inklaring tot invoer, mits in het geval van artikel 159, tweede lid, de vrachtlijsten vooraf worden aangevuld met de opgaven, volgens artikel 157, eerste lid, vereischt.

In het geval van artikel 159, tweede lid, kan de Inspecteur ook toestaan, dat voor enkele colli de akte van inklaring wordt aangezuiverd door lossing volgens de tweede afdeeling van Hoofdstuk II.

HOOFDSTUK V.

Uitvoer en Uitklaring.

EERSTE AFDEELING.

Uitvoer.

Artikel 163.

De inlading en uitvoer van goederen mag slechts geschie-

den ter plaatsen in artikel 24 genoemd behoudens de vergunning en met dezelfde uitzondering als bij dat artikel bepaald.

Artikel 164.

Het verbod van uitvoer van bepaalde goederen wordt beheerscht door de bijzondere wettelijke regelingen daaromtrent.

Artikel 165.

Behoudens de bijzondere bepalingen omtrent den uitvoer van delfstoffen en door natuurvorming in of boven den grond aanwezige meststoffen, alsmede de bijzondere wettelijke regelingen omtrent sommige andere goederen, is de uitvoer vrij van rechten.

Artikel 166.

Voor uitgevoerd wordende goederen, die vrij van uitvoerrecht zijn, moet vóór de inlading eene door den belanghebbende onderteekende aangifte in duplo ten kantore worden ingeleverd, vermeldende:

a. den naam van het schip;

b. de hoeveelheid en soort der goederen volgens de algemeene handelsbenaming;

c. de waarde der goederen.

Artikel 167.

Bij den uitvoer van accijnsgoederen gelden behoudens artikelen 163 en 165 de bijzondere wettelijke regelingen daaromtrent.

TWEEDE AFDEELING.

Uitklaring.

Artikel 168.

Geen schip, behalve die, welke krachtens artikel 17 of 18 van inklaring zijn vrijgesteld, mag vertrekken zonder, na zoo noodig gevisiteerd te zijn, op verzoek van den schipper door den Inspecteur te zijn uitgeklaard.

Artikel 169.

Wanneer aan alle bepalingen dezer verordening en van die op de uitvoerrechten, accijnzen, loodsgelden en zeebrieven is voldaan, en zoo noodig de visitatie heeft plaats gehad, zal de Inspecteur op het verzoek het schip uitklaren, en zoo spoedig mogelijk een vertrekpas afgeven.

De vertrekpas wordt door den gezagvoerder van het schip vóór het vertrek afgegeven aan een ambtenaar of aan de politie, die het stuk zoo spoedig mogelijk ten kantore van den Inspecteur bezorgt.

Indien aan den schipper op zijn verzoek een duplicaat-vertrekpas is uitgereikt, zal hij een exemplaar behouden.

Artikel 170.

Wanneer de uitklaring van een schip buiten de kantooruren of op Zondagen of wettelijk erkende feestdagen wordt verlangd, zal aan dat verzoek worden voldaan.

Artikel 171.

Schippers, die na gedane visitatie en uitklaring eenige goederen innemen, zullen daarvan opnieuw aangifte moeten doen, waarop nadere uitklaring, zoo noodig na visitatie, moet geschieden.

Artikel 172.

De loodsen zullen geen schip mogen buiten brengen zonder zich den vertrekpas te hebben doen vertoonen.

HOOFDSTUK VI.

In-, uit- en doorvoer van postpakketten.

Artikel 173.

Op de voorwerpen der pakketpost, die door de posterij in-, uit- of doorgevoerd worden en die in de volgende artikelen onder den naam van „pakketten” worden aangeduid, gelden de regelen bij deze verordening vastgesteld, behoudens de bepalingen der volgende artikelen.

Artikel 174.

In-, uit- en doorvoer van pakketten geschiedt ter plaatsen, in artikel 11 vermeld.

Artikel 175.

Bij de toepassing van de regelen, bij Hoofdstuk II en Hoofdstuk IV, derde Afdeeling gesteld omtrent den invoer met vrachtlijsten en den rechtstreekschen doorvoer, worden de vrachtlijsten voor de pakketten vervangen door douaneverklaringen, bedoeld bij artikel VI van het reglement ter uitvoering van het op den 26 Mei 1906 te Rome gesloten verdrag.

Deze verklaringen mogen in elke taal zijn opgemaakt, mits het de taal zij van het land, waar het pakket is afgezonden.

Artikel 176.

Tot den in-, uit- en doorvoer van pakketten wordt slechts één exemplaar der douaneverklaringen gevorderd.

De exemplaren, die tot dezelfde akte van inklaring betrekking hebben, worden vóór de inleyering van een doorloopend volgnummer voorzien en gehecht aan het duplicaat der akte van inklaring.

Artikel 177.

In het geval van tijdelijken opslag van pakketten geschiedt deze in eene bergplaats der posterij.

Opslag in eene bergplaats van de posterij, in afwachting van den uitvoer, wordt voor de toepassing van artikel 156 niet beschouwd als tusschenvervoer.

Artikel 178.

De inschrijving van meer bevonden goederen, bedoeld bij artikel 50, derde lid, geschiedt voor de pakketten op het duplicaat der akte van inklaring.

Artikel 179.

De aangifte, bedoeld bij artikel 54, wordt voor de pakketten in dubbel ingeleverd, met uitzondering van die voor goe-

deren, vrij van invoerrecht en accijns, die in enkelvoud geschiedt.

De Ontvanger geeft een exemplaar aan den ambtenaar der posterijen terug, na daarop eene onderteekende opgave van het bedrag der verschuldigde belasting gesteld te hebben.

Dit exemplaar der aangifte vervangt de quitantie van betaald invoerrecht en de accijnsquitantie.

Artikel 180.

Wanneer de douaneverklaring ten opzichte van de soort of van de hoeveelheid der goederen niet alle gegevens bevat voor het opmaken der aangifte, bedoeld bij het vorige artikel, zijn de ambtenaren der posterijen, belast met het beheer der pakketten, bevoegd om deze zonder bijzondere vergunning, doch in tegenwoordigheid van een ambtenaar te openen.

Wanneer niet terzelfdertijd aangifte, visitatie en verificatie geschieden, worden de pakketten terstond na het onderzoek weder gesloten.

Artikel 181.

Het bedrag der invoerrechten en accijnzen, verschuldigd wegens pakketten, wordt niet telkens bij iedere aangifte, maar op bepaalde tijden door de Administratie der Posterijen met de Administratie der Invoerrechten en Accijnzen verevend en aan haar betaald volgens regelen door den Gouverneur vast te stellen.

Artikel 182.

De Administratie der Posterijen is ontheven van het stellen van zekerheid voor de betaling van hetgeen wegens het niet-aanzuiveren van de akten van inklaring of andere documenten voor de pakketten verschuldigd kan worden.

Artikel 183.

Bij uitvoer van pakketten wordt de aangifte, bedoeld bij artikel 166, niet gevorderd.

Artikel 184.

Pakketten, die bij verzending uit het vrije verkeer van het eene naar het andere eiland vervoerd moeten worden, worden bij de verzending gepakt in kisten of manden, door de Admi-

nistratie der Posterijen te verstrekken en door de ambtenaren te verzegelen.

De pakketten worden bij aankomst onder die verzegeling vrij ten invoer toegelaten.

HOOFDSTUK VII.

Zekerheidstellingen.

Artikel 185.

Voor het verkrijgen van documenten, die niet strekken tot quitantie voor invoerrecht of accijns of vervoer van goederen, waarvan de rechten zijn betaald, moeten de belanghebbenden desgevorderd ten genoege van den Inspecteur zekerheid hebben gesteld voor het bedrag der rechten en accijnzen, dat verschuldigd kan worden.

Van de beslissing van den Inspecteur is hooger beroep toegelaten bij den Gouverneur.

Artikel 186.

Zekerheidstelling voor de betaling van kosten kan gevorderd worden in alle gevallen, waarin volgens deze verordening of andere wettelijke regelingen op den in-, uit- en doorvoer deze ten laste van belanghebbenden komen.

Artikel 187.

Alvorens te worden toegelaten tot tijdelijken opslag volgens Hoofdstuk II, inlevering van doorvoerlijsten of inklaring tot rechtstreekschen doorvoer, moeten de belanghebbenden desgevorderd zekerheid hebben gesteld ten bedrage van f 5.— voor ieder collo of iedere 100 kilogram gestorte goederen of losse voorwerpen, gedeelten van 100 K.G. voor 100 K.G. gerekend.

Komt dit bedrag den Inspecteur niet voldoende voor, dan kan hij het bij benadering bepalen tot de som, die aan invoerrecht en accijns bij aangifte tot invoer verschuldigd zou zijn.

De zekerheid wordt niet vereischt:

a. wegens gestorte goederen en losse voorwerpen, waarvoor bij invoer tot verbruik geene belasting verschuldigd is, mits dit uit hunne omschrijving in de vrachtlijst blijke;

b. wegens lossing tot tijdelijken opslag in lokalen of op de terreinen van een Gouvernementsentrepôt, voor zoover deze lossing in die lokalen of op die terreinen zelve plaats heeft. Is de opslag elders geschied, dan wordt de zekerheid dadelijk na den opslag in gemelde lokalen of op gemelde terreinen opgeheven.

Van de beslissing van den Inspecteur is hooger beroep toegelaten bij den Gouverneur.

Artikel 188.

De Administrateur van Financiën kan vergunnen, dat eene doorloopende zekerheid wordt gesteld, voor het ontvangkantoor op Curaçao ten beloope van tienduizend gulden, en voor elk ander ontvangkantoor der Kolonie ten beloope van eene lagere som, door hem te bepalen, om te dienen voor alle gevallen, waarin met betrekking tot invoerrechten en accijnzen volgens deze verordening of bijzondere wettelijke regelingen zekerheidstelling vereischt wordt.

Aan ondernemers van een geregelden stoomvaartdienst kan worden vergund om slechts ééne voor alle kantoren geldende zekerheid te stellen tot een door gemelden ambtenaar te bepalen bedrag en ten genoege van den Inspecteur te Curaçao.

Wordt dergelijke zekerheid gesteld door bij de Administratie toegelaten expediteurs of cargadoors, dan kan zij met vergunning van den Administrateur van Financiën tevens dienen voor rechtstreekschen doorvoer, mits dit in de akte van zekerheidstelling worde uitgedrukt en de akte van inklaring door den expediteur of cargadoor medegeteekend wordt.

De vergunningen kunnen ten allen tijde door den Administrateur van Financiën worden ingetrokken.

Artikel 189.

De bepalingen van de twee voorgaande artikelen hebben geen betrekking tot de zekerheid wegens crediet voor accijns.

Artikel 190.

Zekerheid kan worden gesteld door :

1. storting van een bepaalde som gelds ;
2. borgtocht ;
3. pand ;
4. hypotheek.

De kosten der zekerheidstelling komen ten laste van belanghebbenden.

De wijzen van zekerheidstelling sub 3 en 4 komen niet in aanmerking, wanneer de zekerheidstelling wordt gevorderd voor eene op zichzelf staande handeling.

Artikel 191.

Bij zekerheidstelling door storting van eene bepaalde som gelds zal deze gestort worden ten kantore van den Ontvanger.

Bij eene doorloopende zekerheidstelling op dezen voet zal op verzoek des belanghebbenden de som in de Koloniale kas kunnen worden gestort onder genot van een interest, door den Gouverneur bij besluit te bepalen, doch die niet kan zijn beneden 2 noch boven 2.64 percent per jaar.

De interest gaat in met den dag na dien der storting en wordt op 1 Juni en 1 December aan den belanghebbende uitkeerd.

De zekerheidstellingen in geld worden ingeschreven in een register; een bewijs dier inschrijving wordt aan den belanghebbende en aan den Inspecteur uitgereikt.

Artikel 192.

Borgtocht ten beloope van niet meer dan f 300.— kan worden gesteld bij onderhandsche akte in duplo.

Bij borgtocht boven f 300 — moet eene notarieele akte worden opgemaakt, moet de borg gedomicilieerd zijn op het eiland, waar de borgtocht wordt gesteld en geen ambt bekleeden, waarvoor hij rekenplichtig is aan het Gouvernement, noch een beroep uitoefenen, waarvoor hij eene openstaande rekening met het Gouvernement heeft.

Van het laatste kan door den Inspecteur ontheffing worden verleend, mits dezelfde personen niet wederkeerig borgen voor elkander zijn.

Of iemand als borg zal worden aangenomen, staat uitsluitend ter beslissing van den Inspecteur.

Een borgtocht kan worden opgezegd, doch niet anders dan bij deurwaardersexploit en op geen korteren termijn dan een maand na de beteekening.

Ingeval van overlijden eindigt de borgtocht op den dertigsten dag, nadat de erfgenamen den Inspecteur van het overlijden hebben kennis gegeven.

Ingeval van overbrenging van het domicilie buiten de Kolonie blijft de aansprakelijkheid van zoodanigen borg voort-

duren, totdat de borgtocht vanwege de Administratie is opgezegd.

Artikel 193.

Inpandgeving kan geschieden van effecten of obligatiën aan toonder en koopmanschappen, alles ter beoordeeling van den Inspecteur.

Het bij het vorige artikel bepaalde omtrent onderhandsche of notarieele akte is ook ten opzichte der akte van inpandgeving toepasselijk.

De in pand gegeven zaken worden in de akte nauwkeurig omschreven.

De in pand gegeven koopmanschappen zullen in een Gouvernementsbergplaats worden geborgen, de effecten ter Administratie van Financiën bewaard.

De waarde der onderpanden wordt bepaald door een of meer deskundigen, vanwege de Administratie aangewezen. De waarde moet het beloop der zekerheid met 25% daarvan overtreffen. Bij waardevermindering, ter beoordeeling der Administratie, kan aanvulling der zekerheid gevorderd worden.

Artikel 194.

Bij zekerheidstelling door middel van hypotheek gelden de volgende regelen:

1. de onroerende goederen moeten binnen de Kolonie gelegen zijn;

2. zij moeten vooraf worden geschat door deskundigen, vanwege de Administratie aangewezen;

3. de waarde moet het beloop der zekerheid met de helft daarvan te boven gaan;

4. de goederen moeten onbezwaard zijn, behoudens uitzondering voor bijzondere gevallen door den Inspecteur toe te staan; in dat geval geldt sub 3. voor de onbezwaarde waarde;

5. de gebouwen moeten tegen brandschade verzekerd zijn, ten name der Administratie;

6. bij daling in waarde met 20 percent of meer, ter beoordeeling der Administratie, kan aanvulling der zekerheid gevorderd worden.

Artikel 195.

Indien een vrachtlijst met tijdelijken opslag, eene akte van

inklaring tot rechtstreekschen doorvoer, een doorvoerlijst, of eenig onder zekerheidstelling afgegeven document, niet of niet volledig gezuiverd en voorzien van de vereischte afteekening, dat aan den inhoud is voldaan, binnen den tijd van twee weken na den tijd, tot het gebruik van hetzelve daarin bepaald, ten kantore van de inlevering of afgifte is teruggekomen, zal tot invordering van het bedrag, ten beloope waarvan de zekerheid is gesteld, worden overgegaan.

HOOFDSTUK VIII.

Entrepôts.

Artikel 196.

Entrepôts zijn oplagen van goederen in daartoe aangewezen bergplaatsen.

Het doel der entrepôts is om aan de eigenaren of geconsigneerden van inkomende, niet ten invoer verboden, goederen, de gelegenheid te geven, om de goederen tot verblijf in de Kolonie of tot doorvoer, voorzooverre die niet verboden is, te bestemmen en aan te geven, tegen betaling in het eerste geval van de verschuldigde rechten.

Artikel 197.

Van de gunst van Gouvernementsentrepôt zijn uitgesloten zoodanige goederen, ten aanzien waarvan dat wegens hunnen omvang of aard door den Gouverneur bij voortduring of tijdelijk wordt bepaald.

Artikel 198.

De gunst van entrepôt wordt ten aanzien van accijnsvrije goederen genoten, wat particuliere entrepôts betreft voor onbepaalden tijd en wat Gouvernementsentrepôt betreft, voor den tijd van een jaar na den dag der lossing, welke termijn in bijzondere gevallen door den Inspecteur kan worden verlengd.

Ten aanzien van de daarvoor vatbaar verklaarde accijnsgoederen wordt de gunst van Gouvernementsentrepôt, ook voor de invoerrechten, genoten voor onbepaalden tijd en op den voet van de bijzondere bepalingen daaromtrent. Wan-

neer deze goederen uit de entrepôts ten invoer worden aangegeven, moet het invoerrecht terstond worden betaald, behoudens het bepaalde bij artikel 123.

De hier bepaalde termijnen gelden niet bij tijdelijken opslag op den voet van Hoofdstuk II.

Artikel 199.

Op elk eiland is een Gouvernementsentrepôt onder toezicht der Administratie en wederzijdsche sluiting, zoo van hare zijde als van den kant des handels.

Opslag in Gouvernementsentrepôt kan slechts plaats hebben, voor zoover er ruimte beschikbaar is.

Voor accijnsvrije goederen kunnen ook particuliere bergplaatsen, geen gemeenschap hebbende met andere lokalen en voor doeltreffende afsluiting vatbaar, onder wederzijdsche sluiting als boven, door de Administratie als entrepôt worden toegelaten.

In deze particuliere entrepôts mogen geen andere dan geëntreposeerde goederen geborgen zijn.

Artikel 200.

Bij gebleken misbruik van de gunst van particulier entrepôt is de Administratie bevoegd deze gunst in te trekken met het gevolg, dat binnen drie dagen daarna alle zich in zoodanig entrepôt bevindende goederen ten invoer moeten aangegeven en uitgeslagen worden, bij gebreke waarvan de invoerrechten terstond zullen verhaalbaar zijn volgens schatting der goederen door de Administratie.

Artikel 201.

De Gouvernements- en particuliere entrepôts zijn onder toezicht vanwege de Administratie voor de belanghebbenden toegankelijk op alle kantoordagen gedurende de kantooruren en in bijzondere gevallen, ter beoordeeling van den Inspecteur, ook op andere dagen en uren, doch nimmer tusschen 6 ure namiddags en 6 ure voormiddags.

Artikel 202.

De Administratie is in geenen deele verantwoordelijk voor de goederen, welke in Gouvernements- of particulier entrepôt worden geborgen, tenware die in Gouvernements-entre

pôt door schuld harer ambtenaren mochten zijn bedorven of in waarde verminderd.

Vermis, anders dan door brand, overstrooming of andere buitengewone gebeurtenissen, geeft geen recht tot vermindering van rechten op de hoeveelheid, bij den opslag aangegeven of bevonden, blijvende het aanwezige aansprakelijk voor het vermiste.

Voor alle goederen in Gouvernements-entrepôt zullen bij uitslag het invoerrecht en de accijns worden berekend naar de hoeveelheid, die uitgeslagen wordt.

Artikel 203.

Geene inkomende goederen zullen in entrepôt worden opgenomen dan die vóór de afgifte van het consent tot lossing op entrepôt zijn aangegeven; de aangifte der te entreposeeren goederen zal moeten geschieden op dezelfde wijze als voor inkomende goederen bij Hoofdstuk II, vijfde Afdeeling, is bepaald, doch aan de opgegeven waarde zal men bij de aangifte tot uitslag niet zijn gehouden; een en ander behoudens het bepaalde bij de artikelen 49 en 205.

Artikel 204.

Accijnsgoederen worden steeds vóór den opslag in en bij den uitslag uit Gouvernements-entrepôt aan verificatie onderworpen.

Artikel 205.

Onverminderd hetgeen in Hoofdstuk II is bepaald omtrent tijdelijken opslag van goederen, kunnen de akten van inklaring en vrachtlijsten in Hoofdstuk II bedoeld, op schriftelijke verklaring van den belanghebbende, zonder nadere aangifte en zonder tijdelijken opslag, terstond worden aangezuiverd door entreposeering der goederen in Gouvernements-entrepôt.

Goederen, waarvan de soort of de hoeveelheid niet in de vrachtlijsten vermeld is, komen voor de toepassing van dit artikel niet in aanmerking, tenzij de lijst vooraf met die vermelding worde aangevuld.

Artikel 206.

Om een gedeelte van in eene akte van inklaring begrepen goederen ter losplaats in Gouvernementsentrepôt op te slaan

op den voet van het vorige artikel, levert de belanghebbende ten kantore een uittreksel van de betrokken vrachtlijsten in, hetwelk na afteekening door de ambtenaren met de visitatie bij de lossing belast, dient ten geleide der goederen naar het entrepôt.

Artikel 207.

De minima, bij de accijnsverordening bepaald voor opslag van goederen in Gouvernementsentrepôt, zijn niet verplicht voor zoodanigen opslag met vrachtlijst op den voet van artikel 205.

Artikel 208.

De goederen, opgenomen in Gouvernementsentrepôt, mogen daarin onder toezicht van de ambtenaren worden verpakt, gesorteerd of verwerkt, behoudens de bepalingen der bijzondere wettelijke regelingen betreffende de accijnzen.

De belanghebbende vraagt daartoe telkens vooraf schriftelijke vergunning aan den Inspecteur.

Het bij dit artikel bepaalde geldt niet bij tijdelijken opslag op den voet van Hoofdstuk II.

Artikel 209.

Overeenkomstig de regelen, door den Gouverneur te stellen, kunnen van de goederen, in entrepôt opgeslagen, monsters genomen worden.

Artikel 210.

Geëntreposeerde goederen kunnen in hetzelfde Gouvernementsentrepôt op naam van een ander worden overgeboekt.

Zij kunnen, voorzoover particulier entrepôt voor de goederen is toegelaten, van het Gouvernementsentrepôt naar een particulier entrepôt op hetzelfde eiland, of wel van het eene naar het andere particulier entrepôt op hetzelfde eiland worden vervoerd, hetzij op naam van den entrepositaris of van den nieuwen verkrijger.

In alle deze gevallen zijn schriftelijke verklaringen van den entrepositaris en den nieuwen verkrijger noodig en geschiedt in de gevallen bij het tweede lid bedoeld, het vervoer op consent-billet, onder toezicht der ambtenaren.

Het consent-billet wordt na afteekening door de ambtenaren ingetrokken.

Artikel 211.

De wederuitvoer uit entrepôt naar buitenslands, ook van accijnsgoederen, moet plaats hebben in alles met inachtneming van de formaliteiten, bij Hoofdstuk IV voorgeschreven omtrent den doorvoer.

Artikel 212.

Dadelijk na het verloop van den tijd, bij artikel 198 voor het verblijf van accijnsvrije goederen in Gouvernementsentrepôt bepaald, zal aangifte ten invoer moeten worden gedaan en zullen de goederen het entrepôt moeten verlaten.

Bij nalatigheid zullen de goederen naar een Gouvernementsbergplaats worden overgebracht om behandeld te worden als in de zevende Afdeeling van Hoofdstuk II omtrent onbekende en onbeheerde goederen is bepaald, met dien verstande, dat verder geene aangifte anders dan ten invoer zal kunnen geschieden.

Artikel 213.

Met iederen entrepositaris wordt door de Administratie, voor elk entrepôt afzonderlijk, een rekening gehouden.

Op die rekening worden als debet gebracht de goederen:

a. volgens de laatste opneming;

b. daarna opgeslagen blijkens de afgeteekende documenten;

c. in Gouvernementsentrepôt op naam van den entrepositaris overgeboekt;

en in het credit:

a. de uitslagen met betaling van invoerrecht;

b. die met bestemming tot opslag in een ander entrepôt;

c. die met bestemming tot wederuitvoer;

d. de hoeveelheden, in Gouvernementsentrepôt op naam van een ander overgeboekt;

e. het bij opneming in entrepôt bevonden tekort, nadat voor zooveel particulier entrepôt betreft, de invoerrechten deswege zijn voldaan;

f. het op de nieuwe rekening over te brengen saldo.

Artikel 214.

In de maand Januari van elk jaar en verder zoo dikwijls als de Inspecteur noodig acht, zal hij de geëntreposeerde goederen doen opnemen.

Ingeval een tekort in de particuliere entrepôts wordt bevonden, zal de rekening moeten worden aangezuiverd door betaling van het verschuldigde wegens het tekort bevondene.

De bevonden goederen zullen op nieuwe rekeningen worden overgebracht en binnen tien dagen na de opneming zullen de entrepositarissen of hunne gemachtigden ten kantore des Inspecteurs moeten verschijnen, teneinde hunne rekening te vereffenen en om de bewijzen van vroegere entreposeering tegen nieuwe te verwisselen.

Bij nalatigheid hierin zullen de goederen uit een particulier entrepôt worden overgebracht naar een Gouvernements-bergplaats om behandeld te worden als onbekende en onbeheerde goederen op den voet van de zevende Afdeeling van Hoofdstuk II.

Artikel 215.

De in het vorig artikel bedoelde opneming kan, indien de Inspecteur dezelve niet noodig acht, worden nagelaten.

Heeft er geene opneming plaats, dan wordt voor de vereffening der rekening en het afgeven van nieuwe bewijzen van entreposeering volgens het vorige artikel de voorraad goederen geacht gelijk te zijn aan dien, welke er volgens rekening moet zijn.

Artikel 216.

Een tarief van huur van Gouvernements-entrepôt, van kosten wegens opening en sluiting van en toezicht in entrepôts en van huur van Gouvernements-bergplaatsen wordt vastgesteld bij besluit van den Gouverneur.

HOOFDSTUK IX.

Vervolgingen en straffen.

Eerste Afdeeling.

Algemeene Bepalingen.

Artikel 217.

Alle kooplieden, fabrikanten, trafikanten, neringdoenden,

schippers, voerlieden en verdere personen, die wegens hunnen handel, bedrijf of op zichzelf staande handelingen in eenige betrekking komen te staan tot de Administratie, zijn ten opzichte van alle misdrijven, waartegen bij deze en andere wettelijke regelingen op den in- uit- en doorvoer en de accijnzen boete is bedreigd, aansprakelijk voor de daden van de bij hen in dienst zijnde of door hen bezoldigde personen, voorzoover die daden tot de uitgeoefende bedrijven, handel of de bedoelde handelingen betrekking hebben, onverschillig of die daden met of buiten hun medeweten zijn geschied.

Op denzelfden voet zijn alle bestuurders van naamlooze vennootschappen, reederijen, onderlinge verzekeringmaatschappijen, vereenigingen en stichtingen aansprakelijk voor de daden van de bedoelde personen in haren dienst.

Artikel 218.

In alle gevallen, waarin invoerrecht of accijns is ontdoken, zullen, onverminderd de strafvervolging, de ontdoken belasting en de gemaakte kosten moeten worden voldaan.

Artikel 219.

De bepalingen van dit Hoofdstuk zijn toepasselijk bij overtreding van besluiten, ter uitvoering dezer verordening genomen door den Gouverneur met inachtneming van artikel 62 no. 1 van het reglement op het beleid der regeering in de kolonie Curaçao.

TWEEDE AFDEELING.

Vervolgingen.

Artikel 220.

De ambtenaren, die eene overtreding ontdekken van deze verordening of andere wettelijke regelingen omtrent den in- uit- en doorvoer en de accijnzen, maken daarvan zoo spoedig mogelijk proces-verbaal op.

Artikel 221.

Alle processen-verbaal moeten door de ambtenaren worden opgemaakt op hun ambtseed en behelzen een nauwkeu-

rig verslag van de geconstateerde feiten, de redenen van wetenschap, de aanduiding van dag en plaats en zoo mogelijk van personen, benevens den tijd en de plaats der opmaking, onverminderd hetgeen voor bijzondere gevallen is voorgeschreven.

Artikel 222.

Indien de bekeurde tegenwoordig is bij de bekeuring, zal hij worden uitgenoodigd om bij de opmaking van het proces-verbaal tegenwoordig te zijn, desverkiezende hetzelve mede te onderteekenen en er dadelijk een afschrift van te ontvangen.

Wanneer hij afwezig is, zal het afschrift van het procesverbaal binnen 24 uren worden nedergelegd ten kantore des Ontvangers ter beschikking van den bekeurde.

Artikel 223.

De goederen, vaartuigen, voertuigen en gespannen, werktuigen, gereedschappen of andere voorwerpen, waarmede eenige overtreding van deze verordening of van andere wettelijke regelingen op den in-, uit- en doorvoer en de accijnzen is gepleegd, kunnen door de ambtenaren worden aangehouden, teneinde als stukken van overtuiging te dienen of daarop in de gevallen, bij de wettelijke regelingen bepaald, de rechten, verhoogingen en kosten te verhalen of door hen worden in beslag genomen, indien zij in de termen van verbeurdverklaring vallen.

Artikel 224.

Wanneer de ambtenaren zaken aangehouden of in beslag genomen hebben, zullen zij die naar het kantoor des Ontvangers of een door dezen aan te wijzen bergplaats brengen, om aldaar te zijnen overstaan te worden geopend, gewogen, gemeten, geroeid of geteld en geïnventariseerd.

De belanghebbende wordt uitgenoodigd om daarbij tegenwoordig te zijn.

De Administratie stelt vervolgens de in beslag genomen goederen ter beschikking van den bevoegden ambtenaar van het Openbaar Ministerie.

Indien het niet mogelijk is de zaken terstond naar de gemelde plaatsen te brengen, worden zij ter plaatse, waar de aanhouding of inbeslagneming geschiedt, in bewaring gesteld van personen ter keuze der ambtenaren. Ten aanzien van

deze personen is toepasselijk het bepaalde bij de artikelen 199—201 van het Wetboek van Strafrecht.

Een ieder is desgevorderd verplicht de zaken in bewaring te nemen, voor zoover hij daartoe in staat is. Aan den bewaarnemer kan eene vergoeding worden toegekend tot een bedrag, door den Gouverneur te bepalen.

Artikel 225.

Indien de bekeurde zulks begeert, zullen de aangehouden of inbeslaggenomen zaken, waarvan de invoer niet is verboden, behalve die welke naar het oordeel der Administratie als stukken van overtuiging kunnen dienen, worden afgegeven tegen voldoende zekerheid ten genoegen van den Inspecteur, op de wijze als bij de artikelen 190—194 bepaald te stellen voor de overeengekomen waarde, de rechten, verhoogingen en kosten.

De afgifte zal ook kunnen worden geweigerd, wanneer de bekeuring is geschied ter zake van verkeerde aangifte in de soort der goederen en de Inspecteur van oordeel is, dat door middel van monsters of stalen, de zaak tot beslissing niet behoorlijk in haar geheel kan worden gehouden, alsmede wanneer de goederen zijn in beslag genomen op onbekende personen, waaronder in het algemeen worden verstaan dezulken, die zich onttrekken aan hunne juiste aanduiding in het proces-verbaal.

Bij afgifte onder zekerheidstelling zal de overeengekomen waarde dienen tot berekening van de boete. Anders zal tot grondslag strekken: bij aanhouding de opbrengst van den verkoop of zoo noodig de taxatie door drie deskundigen, van wege de Administratie aangewezen en bij inbeslagneming de bij het vonnis te bepalen waarde na taxatie van deskundigen, door den rechter te benoemen.

Wanneer de zaken afgegeven zijn, zal, indien de verbeurdverklaring wordt uitgesproken, deze geschieden ten opzichte van de waarde der in beslag genomen goederen, die geacht wordt er voor in de plaats te treden, en de verbeurdverklaring worden ten uitvoer gelegd door invordering van het bedrag dier waarde met gebruikmaking der gestelde zekerheid.

Artikel 226.

In beslag genomen zaken worden niet verkocht, voordat zij bij vonnis zijn verbeurd verklaard.

Echter zullen zaken, aan spoedig bederf of vermindering onderhevig, door de Administratie terstond kunnen worden

verkocht, na bekomen autorisatie van den Kantonrechter, op schriftelijk verzoek te verleenen.

Zonder autorisatie kunnen terstond worden verkocht levende dieren, in beslag genomen op onbekenden, of indien de bekende bekeurde weigert ten genoegen van den Inspecteur zekerheid te stellen voor de kosten van onderhoud, welke weigering bij proces-verbaal moet worden geconstateerd.

Artikel 227.

Alle verkoop van in beslag genomen zaken geschiedt in het openbaar.

Ingeval van verkoop, voordat de verbeurdverklaring is uitgesproken, treedt de opbrengst in de plaats van de zaken en wordt geacht de volle waarde daarvan te vertegenwoordigen.

Artikel 228.

De schadevergoeding, waarop de rechthebbende aanspraak zou kunnen maken wegens onrechtmatige aanhouding of inbeslagneming van zaken, kan bij rechterlijk vonnis tot geen hooger bedrag worden toegewezen dan één ten honderd van de waarde der aangehouden of in beslag genomen zaken, of in de gevallen bij het vorige artikel bedoeld van de opbrengst, voor elke maand sedert de inbeslagneming tot de teruggave van de zaken.

Artikel 229.

Bij onwettigen invoer of vervoer van goederen, waartegen gevangenisstraf is bedreigd, kunnen de bekeurden, ingeval zij geene den ambtenaren bekende woonplaats in de Kolonie hebben, door deze worden aangehouden.

Hetzelfde geldt ten aanzien van dergelijke personen bij overtredingen der wettelijke regelingen op den in-, uit- en doorvoer en de accijnzen op het terrein, bedoeld bij artikel 103, waartegen geldboete is bedreigd.

Artikel 230.

De ambtenaren zijn verplicht de overeenkomstig het vorig artikel aangehouden personen zoo spoedig mogelijk over te leveren aan den naastbijzijnden Ambtenaar van het Openbaar Ministerie.

De ambtenaren zenden aan den Ambtenaar van het Open-

baar Ministerie binnen drie dagen een afschrift van het proces-verbaal van bekeuring.

Artikel 231.

De Ambtenaar van het Openbaar Ministerie beveelt terstond de invrijheidstelling van den bekeurde, wanneer het proces-verbaal niet is ontvangen overeenkomstig het vorige artikel, of wanneer hem blijkt, dat de bekeurde eene bekende woonplaats binnen de Kolonie heeft. Hij geeft van dit bevel terstond kennis aan den Inspecteur.

Is dit een of ander het geval niet, dan vaardigt de Ambtenaar van het Openbaar Ministerie, na den bekeurde gehoord te hebben, een bevel tot voorloopige aanhouding tegen hem uit, indien daartoe termen zijn.

Afschriften van dit bevel en van het proces-verbaal van bekeuring worden onverwijld door den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie aan den rechter overgelegd, onder indiening van zijn requisitoir tot het verleenen van een bevel tot gevangenhouding.

Artikel 232.

Indien de bekeurde niet binnen tien dagen na dien van het bevel tot voorloopige aanhouding is gedagvaard, of indien hij is gedagvaard tegen eene terechtzitting later dan veertien dagen na dien van het exploit tot dagvaarding te houden, vervalt het bevel tot voorloopige aanhouding van rechtswege en wordt de aangehoudene zonder verdere formaliteiten op vrije voeten gesteld, tenzij hij uit anderen hoofde in verzekerde bewaring moet blijven.

De rechter kan in elken stand van het geding de invrijheidstelling van den beklaagde bevelen.

DERDE AFDEELING.

Straffen.

Artikel 233.

Alle inkomende schippers, voerlieden, dragers, drijvers of andere personen, die zoodanige ladingen of vrachten, als hierna omschreven, in de Kolonie invoeren of vervoeren, zullen

worden gestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en eene boete van f 50.— tot f 3000.—, tezamen of afzonderlijk en ingeval van herhaling, met gevangenisstraf van drie maanden tot drie jaren.

Bovendien zullen de ladingen of vrachten worden in beslag genomen en verbeurd verklaard.

Onder ladingen of vrachten, in dit artikel bedoeld, worden verstaan alle vervoerd wordende goederen, die, hetzij ten invoer verboden, hetzij op het onvrije terrein naar de plaatsen in artikel 103 genoemd vervoerd worden in strijd met artikel 131, hetzij, aan invoerrecht of accijns onderworpen zijnde, bewezen worden de bij deze verordening voorgeschreven aangifte tot invoer te zijn ontgaan; alles behoudens de bijzondere wettelijke regelingen omtrent de accijnzen.

Artikel 234.

Het voorgaande artikel is mede van toepassing wanneer iemand, misbruik makende van de bepalingen ten gunste van de visscherij gemaakt, de daartoe dienende vaartuigen gebruikt tot den heimelijken invoer van verboden of aan invoerrecht en accijns onderworpen goederen, doch zullen alsdan de minima en maxima der hoofdstraffen het dubbel zijn van die in het vorige artikel bepaald, en de vaartuigen kunnen worden verbeurd verklaard.

Artikel 235.

De straf, bij artikel 233 bepaald, zal niet worden toegepast, indien de bekeuring is geschied tusschen 6 ure voormiddags en 6 ure namiddags bij invoer ter in artikel 11 genoemde plaatsen; in dat geval zal de dader worden gestraft met eene boete van f 25 tot f 500.

Deze uitzondering is evenwel niet toepasselijk bij invoer of vervoer van accijnsgoederen, wanneer zulks geschiedt in voorwerpen, waarin gewoonlijk geen accijnsgoederen worden vervoerd en in het algemeen, wanneer zulks geschiedt heimelijk verpakt of op eenige andere wijze, die kennelijk ten doel heeft om die goederen aan het toezicht te onttrekken.

Artikel 236.

Wanneer bij invoer ontdekt wordt, dat met betrekking tot goederen in vaten, kisten, balen, manden of andere emballage niet hetzelfde getal aan boord aanwezig is als bij de akte van inklaring is opgegeven, zal door den schipper worden

verbeurd voor elk aan het opgegeven getal ontbrekend stuk eene boete van f 50.

De meer bevonden stuks zullen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard, tenzij het invoerrecht de som van tien gulden niet te boven gaat, of indien vóór de bekeuring nog aangifte is geschied, in welk laatste geval de boete voor elk verzwegen stuk slechts zal bedragen f 25, alles behoudens het bepaalde bij artikel 238.

Artikel 237.

Bij ontdekking, als bij het vorig artikel bedoeld, ten aanzien van losse of gestorte goederen zal, wanneer de bevonden met de opgegeven hoeveelheid meer dan een tiende gedeelte daarboven of daarbeneden verschilt, de schipper gestraft worden met eene boete ten beloope van driemaal de invoerrechten van het meer of minder bevondene dan bij de akte van inklaring is opgegeven.

Artikel 238.

Bij het aanwezig zijn in ingeklaarde schepen van *accijnsgoederen*, andere dan die bij artikel 127 bedoeld, niet bij de akte van inklaring opgegeven, worden die goederen in beslag genomen en verbeurd verklaard en wordt de schipper gestraft met eene boete ten beloope van vijfmaal het bedrag van het invoerrecht en den accijns, doch minstens f 100, ook wanneer het invoerrecht en de accijns tezamen de som van tien gulden niet te boven gaan.

Artikel 239.

Wanneer vóór de aanbieding ter visitatie of verificatie blijkt, dat een vat, kist, baal, mand of andere emballage eene andere soort goederen bevat dan bij de inklaring is opgegeven, zal de schipper voor elk zoodanig stuk worden gestraft met eene boete van f 25.

Indien echter de opgave is geschied overeenkomstig de manifesten en cognossementen, zal deze boete niet door den schipper worden verbeurd, doch de verkeerd aangegeven goederen zullen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard, wanneer de belanghebbende niet binnen veertien dagen de rechten en accijnzen met eene verhooging ten beloope van tweemaal het bedrag daarvan, heeft betaald.

Het bij dit artikel bepaalde is niet toepasselijk, indien de

bijzondere gedeelten der partij tezamen genomen met de massale aangifte overeenkomen.

Artikel 240.

Alle lossing of overzetting van ingevoerde goederen zonder het daartoe benoodigde document heeft ten gevolge de inbeslagneming en verbeurdverklaring der geloste of overgezette goederen, terwijl de schipper bovendien zal worden gestraft met eene boete van tienmaal het invoerrecht en den accijns dier goederen, doch minstens f 100.

Bij lossing op het daartoe verkregen document, doch zonder dat op hetzelve uit de aanteekening der ambtenaren blijkt, dat zulks is geschied in hun bijzijn of met hun voorkennis, gelijk ook alle lichting of overboordzetting met document, doch anders dan op den voet bij de wettelijke regelen op den in-, uit- en doorvoer omschreven, wordt de schipper gestraft met gelijke boete als bij het vorige lid is bepaald, alles behoudens de bijzondere gevallen in artikel 29 bedoeld. De goederen zullen worden aangehouden om eene nauwkeurige visitatie te ondergaan.

Schippers, voerlieden, dragers of drijvers zullen worden gestraft met een boete van f 25 voor elk stuk, dat zij vervoeren op een document, dat niet vooraf door de ambtenaren ten blijke van gedane visitatie is afgeteekend.

Artikel 241.

Alle op daartoe verkregen documenten ter visitatie of verificatie aangeboden wordende goederen, welke bij vergelijking met den inhoud der documenten worden ontdekt onder eene verkeerde benaming te zijn aangegeven, zullen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard.

Hij, die *accijnsgoederen* onder eene verkeerde benaming ten invoer aangeeft, wordt bovendien gestraft met eene boete ten beloope van vijfmaal het bedrag van den accijns van die goederen, doch minstens f 300.

Artikel 242.

Insgelijks zullen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard de partijen *accijnsvrije* goederen, die bij vergelijking met de documenten, anders dan bij de opneming in de gevallen bij artikel 55 bedoeld, worden bevonden wel onder hunne ware benaming te zijn aangegeven, doch gedeeltelijk verzwegen zijn.

Indien echter het verzwegene op de partij van dezelfde soort goederen, in het document vermeld, bijeen gevoegd, niet meer bedraagt dan een twintigste van het aangegevene zal de verbeurdverklaring zich bepalen tot dit gedeelte. Voor goederen, niet naar de waarde belast, wordt gemeld bedrag van een twintigste bepaald op een twaalfde.

Artikel 243.

Bij allen invoer tot na visitatie of opslag in entrepôt, gelijk mede bij uitvoer en doorvoer moeten de vereischte documenten bij de goederen voorhanden gehouden worden om desgevorderd aan de ambtenaren dadelijk ter visitatie te worden vertoond, op verbeurte eener boete van f 5 tot f 25 door den vervoerder te beloopen, indien blijkt dat de goederen behoorlijk zijn in- of uitgeklaard en aangegeven en daarop document is verkregen.

Wanneer zoodanig bewijs alleen ten opzichte van sommige artikelen of sommige stuks eener lading of vracht niet kan worden vertoond, zal de schipper of vervoerder worden gestraft met eene boete gelijkstaande aan vijfmaal het invoerrecht en de accijns van de niet aangegeven goederen en dit gedeelte der lading of vracht worden in beslag genomen en verbeurd verklaard, behoudens de toepassing van de artikelen 236 en 237 voor de daar bedoelde gevallen.

Artikel 244.

Hij, die bij een geschil over de waarde van ten invoer aangegeven goederen, met het oogmerk om invloed uit te oefenen op de beoordeeling dier waarde, opzettelijk een valsch of vervalscht stuk overlegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie maanden tot twee jaren.

Artikel 245.

Binnenlandsch vervoer zonder vervoerbillet in de gevallen, bedoeld bij de tweede Afdeeling van Hoofdstuk III, wordt gestraft met eene boete ten beloope van vijfmaal de invoerrechten en accijnzen en zullen de goederen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard, tenzij aan den Inspecteur binnen veertien dagen na de bekeuring wordt bewezen, dat de invoerrechten en accijnzen zijn betaald, in welk geval ontslag van het inbeslaggenomene volgen zal tegen betaling der kosten.

Artikel 246.

Wanneer goederen, bij vervoer als in het vorige artikel bedoeld, doch van vervoerbilletten voorzien, gevonden worden buiten de in het vervoerbillet aangewezen wegen, zal de vervoerder deswege verbeuren eene boete van f 5.

Artikel 247.

Bij overtreding van artikel 103 zullen de goederen worden verbeurdverklaard en zal eene boete worden beloopen van vijfmaal het bedrag der invoerrechten en accijnzen, doch minstens f 500 door dengene, in wiens huis of andere voor afsluiting vatbare plaats de goederen zijn nedergelegd, tenzij het blijkt, dat de nederlegging buiten zijn weten is geschied of hij van het aanwezig zijn der goederen aan de ambtenaren heeft kennis gegeven vóór het begin van het onderzoek.

Artikel 248.

Onverminderd de toepassing van het vorige artikel zal ieder, die accijnsgoed, dat bij vervoer met document moet gedekt zijn, koopt of wel toelaat of opneemt in een bij hem in gebruik zijnde bergplaats, fabriek, of woning met de wetenschap, dat het in strijd met de wet is ingevoerd, worden gestraft alsof hijzelf den onwettigen invoer had bedreven.

Artikel 249.

In het geval, bedoeld bij artikel 111, eerste lid, zal het gedistilleerd, de wijn of het bier in de lokalen der kooplieden en winkeliers, bij de peiling en visitatie voorhanden bevonden, waarvan de inslag na aftrek der hoeveelheden, welke de ambtenaren op de achterzijde der documenten zullen hebben afgeschreven, niet door documenten kan worden gejustificeerd, worden verbeurd verklaard en zal de koopman of winkelier worden gestraft met eene boete ten beloope van vijfmaal den accijns voor de overmaat, doch minstens f 100.

Bij overtreding van artikel 111, tweede lid, zal de koopman of winkelier worden gestraft met eene boete van f 25.

Artikel 250.

Zoo bij visitatie op transito-paspoort bij het uitgaan bevonden wordt, dat ten doorvoer aangegeven goederen niet of in mindere hoeveelheid of in mindere sterkte van het gedis-

tilleerd aanwezig zijn dan op het transito-paspoort is uitgedrukt, zal de aangever gestraft worden met eene boete ten beloope van vijfmaal het invoerrecht en den accijns van het ontbrekende, tenzij het tekort niet meer dan een twintigste op de hoeveelheid of niet meer dan vijf percent op de sterkte van het gedistilleerd bedraagt, behoudens de betaling der kosten.

Artikel 251.

Bij bevinding van accijnsgoederen in strijd met artikel 149 elders dan daar bepaald in het schip geborgen, zal de schipper worden gestraft met eene boete van vijfmaal het bedrag van den accijns, ook wanneer de invoerrechten en accijnzen tezamen niet de som van tien gulden te boven gaan.

Artikel 252.

De schipper, die vertrekt zonder zijn schip te hebben doen uitklaren, wordt gestraft met eene boete van f 50 tot f 300.
Bij overtreding van artikel 169, tweede lid, wordt de schipper gestraft met eene boete van f 25.

Artikel 253.

Indien de sluiting, plombs of zegels geschonden worden bevonden, zullen de schippers, vervoerders of beheerders der goederen worden gestraft met eene boete van f 50 tot f 3000 en bij herhaling met gevangenisstraf van een maand tot een jaar, tenzij de schending is veroorzaakt door overmacht en van het gebeurde onverwijld kennis is gegeven aan den eersten ambtenaar ter plaatse of op de naastbijzijnde plaats.
Met dezelfde straffen worden de schippers gestraft, indien:
a. niet aangewezen zijn alle toegangen tot de lading van te verzegelen vaartuigen, wanneer de schipper door de ambtenaren tot die aanwijzing is uitgenoodigd;
b. in verzegelde vaartuigen, onverzegelde luiken, deuren, verplaatsbare schotten en dergelijke, kennelijk ingericht om toegang tot de lading te verkrijgen, bestaan.

Artikel 254.

Zoo eene inbeslagneming is geschied alleen tengevolge van defect of verschil in merken, nummers of cijfers, en blijkt, dat de goederen dezelfde zijn als zijn aangegeven en geene

ontduiking heeft plaats gehad, zullen de goederen tegen betaling der onkosten worden afgegeven.

Artikel 255.

Het oprichten of in gereedheid brengen van eenige fabriek of trafiek, mitsgaders de verandering van dezelve zonder voorafgaande kennisgeving of toestemming in die gevallen, waarin zulks wordt vereischt, zal worden gestraft met eene boete van f 100 tot f 500 ten laste van den oprichter, fabrikant of trafikant, en zal bovendien in het geval van verandering, herstel in den vorigen staat binnen een bepaalden termijn en bij gebreke daarvan, alsmede in het eerstgenoemde geval, de sluiting bij het vonnis worden bevolen.

Artikel 256.

Het weigeren van bezichtiging, toegang, visitatie, verificatie, vertooning van documenten of het anderszins verhinderen van ambtenaren in de rechtmatige uitoefening hunner functie zal, onverminderd de bepalingen van het Wetboek van Strafrecht, worden gestraft met eene boete van f 50 tot f 300 en bij herhaling met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.

Met gelijke straf wordt gestraft de weigering van de inbewaringneming, bedoeld bij artikel 224.

Artikel 257.

Elke overtreding van bepalingen dezer verordening, waartegen niet uitdrukkelijk is voorzien, alsmede van de bepalingen der ter uitvoering dezer verordening door den Gouverneur genomen besluiten, zal worden gestraft met eene boete van f 10 tot f 300.

Artikel 258.

Poging tot misdrijven, bij deze verordening en andere wettelijke regelingen op in-, uit- en doorvoer strafbaar gesteld, wordt, indien zij voldoet aan de vereischten, in het eerste lid van artikel 2 van het Wetboek van Strafrecht omschreven, gestraft op de wijze als bij het tweede lid van artikel 3 van dat Wetboek bepaald.

HOOFDSTUK X.

Slot- en Overgangsbepalingen.

Artikel 259.

Alle stukken krachtens deze verordening of andere wettelijke regelingen omtrent den in-, uit- en doorvoer opgemaakt, met uitzondering van den vertrekpas of het daarvoor in de plaats tredende bewijs, van de akten van zekerheidstelling en van de verklaring in artikel 9 bedoeld, zijn vrij van zegel.

Artikel 260.

In alle gevallen, bij deze verordening niet uitdrukkelijk voorzien, zullen gelden de voorschriften door den Gouverneur te geven, behalve wat de grondslagen en de hoegrootheid der belasting betreft.

Artikel 261.

Deze verordening kan worden aangehaald onder den titel van „Algemeene Verordening I. U. en D. 1908".

Artikel 262.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen dag.

Zij is toepasselijk op alle goederen, die te rekenen van dien dag zullen worden in-, uit- of doorgevoerd of uit entrepôts uitgeslagen.

Met dien datum vervallen:

de verordening dd. 28 Juli 1881, (P.B. n°. 22), zooals die is gewijzigd bij de verordeningen dd. 29 Maart 1882, (P.B. n°. 12), 29 Maart 1882, (P.B. n°. 13), 7 Juli 1885, (P.B. n°. 9), 3 September 1885, (P.B. n°. 11), 6 Mei 1887, (P.B. n°. 5), 6 Mei 1887, (P.B. n°. 17), 7 November 1893, (P.B. n°. 17), 7 Juni 1894, (P.B. n°. 23), 29 September 1894, (P.B. n°. 25), 1 April 1896, (P.B. n°. 4), 3 Augustus 1896, (P.B. n°. 9), 16 December 1896, (P.B. n°. 18), 4 Juni 1898, (P.B. n°. 9), 18 November 1898, (P.B. n°. 29), 9 Juni 1899, (P.B. n°. 18), 27 Januari 1900, (P.B. n°. 13), 25 November 1901, (P.B. van 1902 n°. 15), 13 Januari 1904, (P.B. n°. 1), 12 Juli 1905, (P.B. n°. 32);

de verordening dd. 22 Juli 1889, (P.B. n°. 13);

de verordening dd. 28 Augustus 1888, (P.B. n°. 14);
Artikel 2 der verordening dd. 10 Februari 1888, (P.B. n°. 7);
Artikel 4 der verordening dd. 24 October 1889, (P.B. n°. 21);
Artikel 4 der verordening dd. 16 Juni 1891, (P.B. n°. 26);
Artikel 4 der verordening dd. 5 Mei 1899, (P.B. n°. 16), zooals die is gewijzigd bij de verordening dd. 27 Januari 1900, (P.B. n°. 14);
de verordening dd. 19 December 1884, (P.B. n°. 22);
de verordening dd. 11 Juni 1903, (P.B. n°. 50);
de verordening dd. 30 Mei 1906, (P.B. n°. 26);
de verordening dd. 30 Mei 1906, (P.B. n°. 27);
en alle verdere verordeningen op den in-, uit- en doorvoer, en de scheepsongelden, in de Kolonie geldende.

Artikel 263.

Met betrekking tot de invoerrechten, schuldig bij het in werking treden dezer verordening, blijven de thans geldende bepalingen toepasselijk.

Gegeven te Willemstad, den 16n. Juli 1908.

J. O. DE JONG V. B. & D.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,
H. STATIUS MULLER.

Uitgegeven den 15n. Augustus 1908.
De Gouvernements-Secretaris a. i.,
H. STATIUS MULLER.